LXXVIII. évf. 13.
(3839.)
2022. március 27.
Ára 270 Ft

ujember.hu
ujember@ujember.hu

Új Ember

MAGYARORSZÁG KATOLIKUS HETILAPJA

Az összekulcsolt kezek erejében bízva

Interjú Fekete Szabolcs Benedekkel, a Szombathelyi Egyházmegye kinevezett segédpüspökével

Ferenc pápa 2022. március 11-én Fekete Szabolcs Benedeket, a Szombathelyi Egyházmegye irodaigazgatóját, a szombathely-szőlősi Jézus Szíve Plébánia plébánosát basti címzetes püspökké és a Szombathelyi Egyházmegye segédpüspökévé nevezte ki. A nemzeti ünnepet követően a püspökségen beszélgettünk vele.

– Hogyan fogadta a püspöki kinevezés hírét?

– Pár nappal a kinevezés előtt hívtak a nunciatúráról, és kérték, hogy utazzak fel Budapestre. Sejtettem, hogy valami fontos, bizalmas ügyben keresnek, de egy percig sem gondoltam arra, hogy püspöki kinevezésről lesz szó.

– Hogyan élte meg azt a pillanatot, amikor értesült a Szentatya döntéséről?

– A kérdésre, hogy vállalom-e a megbízatást, teljesen megilletődtem. Látta is rajtam a nunciatúra ügyvivője. Mondta, hogy ne válaszoljak egyből, hanem bátran menjek le a kápolnába imádkozni. Ez nagy segítségemre volt.

– Mi zajlott le a szívében?

– Ahogy az emeleti szobából mentem le a kápolnába, sok *nem* és rengeteg ésszerű kifogás merült fel bennem.

(Folytatás a 9. oldalon)

Fotó: Merényi Zita

Negyven éve a papnevelés szolgálatában
Dolhai Lajos hetvenéves
6. oldal

Most kell megtennünk, amit kérnek
A fővárosba érkező menekültekről
7. oldal

A szerzetesek szinodális tapasztalatáról
11. oldal

ISSN 0133-1205
22013
9 770133 120548

Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus

Erdő Péter bíboros egyházi kitüntetéseket adott át

Ferenc pápa a Pro Ecclesia et Pontifice – az Egyházért és a Pápáért – érdemkeresztet adományozta Fábry Kornélnak, az Országos Lelkipásztori Intézet igazgatójának és Horváth Zoltán István kanonoknak az 52. Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszusért végzett munkájuk elismeréseként. (Bővebben a 3. oldalon)

Állj ott a mi keresztünk alatt is, Anyánk!

A Könnyező Szűzanya búcsúját ünnepelték Győrben

Ismét zarándokok részvételével ünnepelhették a győri Könnyező Szűzanya búcsúját a könnyezés 325. évfordulóján. Az egyházmegye papjaival és szüleikkel ünneplő zarándokok megtöltötték a Nagyboldogasszony-székesegyházat március 17-én. A szentmise főcelebránsa Veres András győri megyéspüspök, szónoka a Częstochowából érkezett Marian Adam Waligóra pálos szerzetes volt.

Különleges a Könnyező Szűzanya idei ünnepe, 2019 után ismét összegyűlhetnek a hívek és a közelről s távolról érkező zarándokok a kegykép körül, hogy a könnyezés évfordulóján és a rá következő hétvégén együtt, közösségben, személyes jelenlétben köszöntsék Máriát, akinek Írországból Győrbe érkezett kegyképe egykor véres könnyeket hullatott.

„Könnyes a két szemed, ó, Szűzanyánk. Véresen csordul a könnye reánk. Futva fut írhoni püspök ide, bűne csak krisztusi drága hite, képedet hozza édes vigaszul, itt tesz csodát véle az Úr.”

A szentmise elején elhangzott ének tömören foglalja össze a történetet, azt, ahogy a Szűzanya, kegyképe által, összekapcsol két népet a szenvedésben, a hitben és a vigasztalásban.

Veres András megyéspüspök a jelenlévőket, köztük a koncelebráló Pápai Lajos nyugalmazott megyéspüspököt és a Lengyelországból érkezett szónokot köszöntve úgy fogalmazott, nagy öröm, hogy újra szabadon ünnepelhetünk, nagy öröm, hogy sokan elfogadták a meghívást.

(Folytatás a 3. oldalon)

Leleményes szeretettel a menekültekért

Interjú Spányi Antallal, a Katolikus Karitász elnökével

Spányi Antal székesfehérvári megyéspüspök, a Katolikus Karitász elnöke a napokban Budapesten, a Keleti pályaudvaron, valamint a magyar–ukrán határon fekvő Barabáson és Kárpátalján, Beregszászon is meglátogatta a menekülteket segítő karitászmunkatársakat. Hazatérte után a* Magyar Kurírnak *nyilatkozott a tapasztalatairól.

– A háború kitörése mindannyiunkat megdöbbentett, de hamar világossá vált, hogy nem szabad a sajnálkozásnál, a döbbenetnél megragadnunk, hanem segíteni kell. Rövidesen megérkeztek a menekültek, egyre növekvő számban, egyre elkeserdettebben, a kilátástalanság érzésével a szívükben. A Katolikus Karitász és a többi szeretetszolgálat pedig elkezdte a munkát. Nagy öröm számomra, hogy az egész társadalom is megmozdult, látszik, hogy egy keresztény gyökerű társadalomban élünk itt, Magyarországon. Nemcsak a templomba járó emberek segítenek, adakoznak, hanem azok is, akik talán vallásosnak sem tartják magukat, de ott van a lelkükben a jézusi parancs, hogy a bajban lévőnek, a szükséget szenvedőnek segíteni kell.

– Milyen tapasztalatokat szerzett a Keleti pályaudvaron zajló karitászmunkáról?

(Folytatás a 3. oldalon)

Az öregek menthetik meg a romlott, korrupt világot

Március 16-án a Szentatya immár harmadik katekézisét tartotta az öregkorról a délelőtti általános kihallgatás keretében. Noé alakját felidézve arra mutatott rá, hogy a jólétben élő ember könnyen hozzászokik az igazságtalan, romlott társadalmi viszonyokhoz, és a problémákat észre nem vevő, rossz értelemben gondtalan fiatalságot egyedül az öregek bölcsessége mentheti meg a megszokott romlottságtól. Ferenc pápa teljes katekézisét itt olvashatják.

Kedves testvéreim, jó napot kívánok!

A bibliai elbeszélés [Ter 6,5–8] – annak a kornak a szimbolikus nyelvezetét használva, amelyben íródott – meglepő dolgot mond: Isten annyira elszomorodott az emberek általánosan elterjedt, már megszokott életmóddá vált gonoszsága miatt, hogy azt gondolta, hibát követett el, amikor megteremtette őket, és úgy döntött, hogy most eltörli őket. Radikális megoldás. Ez paradox módon még az irgalmassággal is kapcsolatban állhat. Nincs több ember, nincs több történelem, nincs több ítélet, nincs több büntetés. És a romlottság, az erőszak és az igazságtalanság sok eleve elrendelt áldozata örökre megmenekülne.

Nem gondoljuk-e néha – a rosszal szembeni tehetetlenség érzésétől elborítva vagy a „vészprófféták" által elcsüggesztve –, hogy jobb lett volna, ha meg sem születünk? Kell-e hitelt adnunk azoknak a legújabb elméleteknek, melyek szerint az emberi faj evolúciós csapás bolygónk életére nézve? Minden rossz? Nem.

Voltaképpen nyomás alatt vagyunk, ellentétes ösztönzéseknek vagyunk kitéve, ami összezavar bennünket. Egyfelől ott van az örök fiatalság optimizmusa, melyet a technológia rendkívüli fejlődése önt belénk. Ez olyan jövőt fest elénk, amely tele van nálunk hatékonyabb és okosabb gépekkel, melyek meggyógyítják betegségeinket és kitalálják a legjobb megoldásokat arra, hogy ne haljunk meg: a robotok világa. Másfelől úgy tűnik, képzeletünk előtt egyre többször megjelenik egy mindent megsemmisítő világkatasztrófa képe. Ami egy atomháború esetén történne. „Másnap" – ha még létezünk, napok és emberek – a nulláról kellene újrakezdenünk mindent. „Pusztítsunk el mindent, hogy elölről kezdhessünk mindent." Természetesen nem akarom a haladás témáját banalizálni. De úgy tűnik, a vízözön szimbóluma egyre inkább teret nyer tudatalattinkban. A jelenlegi világjárvány pedig nem elhanyagolható jelzáloggal terheli a nekünk fontos dolgokról, az életről, a sorsunkról alkotott felhőtlen elképzeléseinket.

A bibliai történetben, amikor a földi életet meg kell menteni a romlástól és a vízözöntől, Isten a legidősebb ember, az „igaz" Noé hűségére bízza a feladatot. Vajon az öregség megmenti a világot? Milyen értelemben? És hogyan fogja az öregség megmenteni a világot? És milyen jövő vár rá?

A halálon túli élet vagy csak a túlélés a vízözönig? Jézus egyik kijelentése, mely „Noé napjaira" vonatkozik, segít mélyebben megérteni az imént hallott bibliai szöveg jelentését. Jézus az utolsó időkről szólva azt mondja: „Ahogy Noé napjaiban történt, úgy lesz az Emberfiának napjaiban is: ettek, ittak, házasodtak, egészen addig a napig, amíg Noé be nem szállt a bárkába. Akkor jött a vízözön, és mind elpusztította őket" (Lk 17,26–27). Valójában az evés és ivás, a házasodás nagyon is normális dolgok, és nem tűnnek a romlottság példáinak. Hol van a romlottság? Hol volt a romlottság? Valójában Jézus azt a tényt emeli ki, hogy az emberi lények, amikor csak az élet élvezetével törődnek, a romlottság észlelésére is képtelenek, pedig a romlottság elveszi az élet méltóságát és megmérgezi annak értelmét. Amikor elvész a romlottság észlelése, és a romlottság megszokott dologgá válik, akkor mindennek ára van, mindennek! Adnakvesznek mindent: véleményeket, bírósági ítéleteket… Az üzleti világban, sok szakmában ez általános. Olyan könnyedén élnek együtt a korrupcióval, mintha az az emberi jólét normális része lenne. Amikor valamit el akarunk intéztetni, és a dolog lassan halad, az eljárás egy kicsit lassú, hányszor halljuk, hogy azt mondják nekünk: „Ha adsz egy kis pénzt, akkor felgyorsítom." Nagyon sokszor. „Adj valamit, és én teszek az érdekedben valamit." Ezt mindannyian nagyon jól ismerjük. A korrupció világa szemlátomást az emberi lét normalitásának a része; és ez iszonyúan rossz.

Ma reggel beszéltem egy úrral, aki elmondta nekem, mekkora problémát jelent ez az ő országában. Fogyasztjuk és élvezzük az élet javait anélkül, hogy törődnénk az élet szellemi-lelki minőségével, anélkül, hogy törődnénk közös otthonunkkal, az ember élőhelyével.

Az emberek mindennel visszaélnek, nem törődve a megalázottsággal és csüggedéssel, amelytől sokan szenvednek, de azzal a rosszal sem, amellyel mérgezik a közösséget.

Amíg a normális életet „jólétben" tölthetjük, addig nem akarunk arra gondolni, ami megfosztja az életet az igazságosságtól és a szeretettől. „Én jól vagyok! Miért kellene gondolnom a problémákra, a háborúkra, az emberi nyomorúságra, a nagy szegénységre, a sokféle gonoszságra? Nem. Én jól vagyok. Nem érdekelnek mások." Ez az a tudatalatti gondolat, amely arra késztet, hogy továbbra is a romlottság állapotában éljünk.

A korrupció megszokottá válhat? Kérdezem. Testvéreim, sajnos igen. A romlottság levegőjét úgy lehet belélegezni, mint az oxigént. Ez a normális. „Azt akarja, hogy ezt gyorsabban elintézem? Mennyit fizet?" Ez a normális! Ez a megszokott! De ez becstelen, ez nem jó! Mi nyitja meg előtte az utat? Egy dolog: a gondtalanság, a csak önmagunkkal való törődés: az az út nyitja meg az ajtót a korrupció előtt, mely elnyeli mindenkinek az életét. A korrupció nagy hasznát veszi ennek a nem tiszteséges gondtalanságnak. Ha valakinek minden jól megy, és nem törődik másokkal, ez a gondtalan hozzáállás felpuhítja a védekezésünket, tompítja a lelkiismeretünket, és – akaratlanul is – bűnrészessé tesz bennünket. Mert a korrupció sosem egyedül zajlik: az embernek mindig vannak cinkosai. És a korrupció terjed, egyre csak terjed.

Az öregkor olyan helyzetben van, hogy képes felismerni az élvezetek megszállott keresésével és lelki mélység nélkül élt élet normalizálódásának megtévesztését: élet gondolkodás nélkül, áldozat nélkül, lelki mélység nélkül, szépség nélkül, igazság nélkül, igazságosság nélkül, szeretet nélkül: ez csupa korrupció! Az öregkor, az öregek különlegesen érzékenyek a minket emberivé tevő figyelmességekre, gondolatokra és szeretetkifejezése, és ennek az érzékenységnek újra sokak hivatásává kellene válnia. Ez az öregeknek az új generációk iránti szeretetének döntése lesz! Mi leszünk azok, akik megkongatjuk a vészharangot, és akik riadót fújunk: „Vigyázzatok, ez korrupció, ez semmi jót nem hoz nektek!" Manapság rendkívül nagy szükség van az öregek bölcsességére, hogy szembe tudjunk fordulni a korrupcióval.

Az új nemzedékek prófétai szót várnak tőlünk, öregektől, idősektől, olyan szót, amely új perspektívák felé nyit ajtókat, a korrupciónak, a romlott dolgok megszokásának gondtalan világán kívül. Isten áldása az öregkort választja ehhez az annyira humánus és humanizáló karizmához.

Milyen értelme van az öregségemnek? Mindannyian, akik öregek vagyunk, megkérdezhetjük magunktól. Ez az értelme: a romlottság prófétájának lenni, és azt mondani másoknak: „Álljatok meg, én már jártam ezen az úton, és nem vezet sehová! Most elmondom nektek a tapasztalataimat." Nekünk, öregeknek, romlottság elleni prófétáknak kell lennünk, ahogyan Noé is a korabeli romlottság elleni próféta volt, mert ő volt az egyetlen, akiben Isten megbízott. Mindnyájatoktól kérdezem – és magamtól is kérdezem: nyitott-e a szívem arra, hogy próféta legyek a mai korrupció ellen? Van egy rossz dolog: amikor emberi érettség nélkül, a fiatalok romlott szokásaival öregszik meg valaki. Gondoljunk a Zsuzsanna történetében szereplő bírókra: ők a romlott öregség példái. És mi, ha ilyen öregkorunk lesz, nem leszünk képesek prófféták lenni a fiatalabb generációk számára.

Noé ennek a teremtő öregkornak a példája: nem romlott, hanem teremtő öregkornak! Noé nem prédikál, nem panaszkodik, nem vádaskodik, hanem gondoskodik a veszélyben lévő nemzedék jövőjéről. Nekünk, időseknek gondoskodnunk kell a veszélyben lévő fiatalokról, gyermekekről. Noé megépíti a befogadás bárkáját, és beengedi oda az embereket és az állatokat. Az életről való gondoskodással, annak minden formájában, Noé teljesíti Isten parancsát, megismételve a teremtés gyengéd és nagylelkű gesztusát, amely valójában maga az a gondolat, amely Isten parancsát inspirálja: egy új áldás, egy új teremtés (vö. Ter 8,15–9,17).

Noé hivatása mindig időszerű marad. A szent ősatyának ma is közben kell járnia értünk. És mi, bizonyos korú nők és férfiak – nem mondom, hogy öregek, mert egyesek megsértődnének –, ne felejtsük el, hogy megvan a lehetőségünk a bölcsességre, hogy azt mondjuk másoknak: „Nézzétek, a korrupciónak ez az útja nem vezet sehová!" Olyanoknak kell lennünk, mint a jó bor, amely végül, öregként, jó üzenetet tud adni, és nem rosszat.

Ma felhívást intézek minden olyan emberhez, aki egy bizonyos korban van, hogy ne mondjam, öreg. Vigyázzatok: a ti felelősségetek, hogy szót emeljetek az emberi romlottság ellen, amelyben élünk, amelyben ez a relativista életmód zajlik, ahol minden relatív, mintha minden megengedett lenne. Haladjunk előre! A világnak szüksége van erős fiatalokra, akik előre haladnak, és bölcs öregekre! Kérjük az Úrtól a bölcsesség kegyelmét!

Fordította: Tőzsér Endre SP
Fotó: Vatican News

A Szentatya online beszélgetése Kirill pátriárkával a háborúról

Ferenc pápa és Kirill pátriárka március 16-án online beszélgetést folytatott az ukrajnai helyzetről.

Az újságírók kérdéseire válaszolva Matteo Bruni, a Szentszék sajtószolgálatának igazgatója a következőket mondta: Megerősíthetem, hogy a mai napon, koradélután online beszélgetés zajlott Ferenc pápa és Kirill pátriárka, Moszkva és egész Oroszország pátriárkája között.

A találkozáson részt vett továbbá Kurt Koch bíboros, a Keresztény Egység Előmozdítása Pápai Tanácsának elnöke és Hilarion volokolamszki metropolita, az Orosz Ortodox Egyház külső egyházi kapcsolatok osztályának vezetője.

A beszélgetés témája az Ukrajnában zajló háború volt, valamint a keresztények és pásztoraik szerepe, hogy mindent megtegyenek a béke előmozdítása érdekében.

Ferenc pápa köszönetet mondott a pátriárkának a találkozásért, melyet annak vágya motivált, hogy népeik pásztoraiként utat mutassanak a béke felé, hogy imádkozzanak a béke ajándékáért s a fegyverek elhallgassanak. Ferenc pápa egyetértett Kirill pátriárkával abban, hogy „az Egyháznak nem a politika nyelvét kell használnia, hanem Jézusét".

„Ugyanannak a szent népnek vagyunk a pásztorai, mely hisz Istenben, a Szentháromságban, Isten Szent Anyjában: ezért kell összefognunk, hogy közös erőfeszítéssel segítsük a békét, segítsünk a szenvedőknek és keressük a béke útjait, hogy a fegyverek elhallgassanak."

Mindkét fél hangsúlyozta a folyamatban lévő tárgyalások kiemelt fontosságát, hiszen „a háború árát az emberek fizetik meg; az orosz katonák, azok az emberek, akikre lőnek és meghalnak" – mondta a pápa.

„Pásztorként – folytatta a pápa – kötelességünk közel lenni és segíteni minden embernek, aki a háború miatt szenved. Egykor saját egyházainkban is beszéltünk szent vagy igaz háborúról. Ma nem mondhatunk ilyet. Kialakult a béke fontosságának keresztény tudata." Egyetértett a pátriárkával: „Az egyházak feladata, hogy hozzájáruljanak a béke és az igazság megszilárdításához". A beszélgetés végén Ferenc pápa azt mondta: „A háború mindig igazságtalan. Mert Isten népe fizeti meg az árát. Szívünk nem állhatja meg, hogy ne sírjon a meggyilkolt gyermekek, nők, a háború minden áldozata láttán. A háború sohasem egy út. A minket egyesítő Lélek pásztorként arra kér bennünket, hogy segítsünk a háború miatt szenvedő népeken."

Forrás és fotó: Vatican.va
Fordította: Balláné Sárközi Jáhel

Ferenc pápa Oroszországot és Ukrajnát felajánlja Mária Szeplőtelen Szívének

Lapzártánkkor (március 21.) érkezett a hír, amely szerint a Szentszék sajtószolgálatának igazgatója újságírói kérdésre válaszolva a következő közleményt tette.

„Ferenc pápa a világ minden püspökét és papjaikat meghívta, hogy csatlakozzanak hozzá a békéért szóló imában, és Oroszország és Ukrajna Szűz Mária Szeplőtelen Szívének való felajánlásában és oltalmába helyezésében."

A március 25-én 17 órakor kezdődő bűnbánati szertartás keretében a Szent Péter-bazilikában Ferenc pápa felajánlja Oroszországot és Ukrajnát Szűz Mária Szeplőtelen Szívének. Aznap Krajewski bíboros, a pápai alamizsnás ugyanezt a felajánlást végzi Fatimában mint a Szentatya hírnöke.

Ukrajna római katolikus püspökei márciusban fordultak azzal a kéréssel a Szentatyához, hogy Ukrajnát és Oroszországot ajánlja fel Szűz Mária Szeplőtelen Szívének. A kérést Lucsok Miklós munkácsi római katolikus püspök is hangsúlyozta a különleges pápai küldöttel, Michael Czerny SJ bíborossal való beregszászi találkozóján.

Vatican.va

Állj ott a mi keresztünk alatt is, Anyánk!

A Könnyező Szűzanya búcsúját ünnepelték Győrben

(Folytatás az 1. oldalról)

Emlékeztetett, háromszázhuszonöt éve, 1697. március 17-én könnyezett vérrel a kegykép, és arra buzdított, imádkozzunk nemzetünkért, imádkozzunk a békéért, és adjunk hálát a járvány elmúltáért.

Az olvasmány *Sirák fia könyvéből* szólt (24,23–31). A kegykép alatt állva, reá föltekintve éreztük, a Szűzanya beszél: „Jó illatot árasztok, mint a szőlőtő, és virágomból pompás, dús gyümölcs terem. Anyja vagyok a szép szeretetnek, az istenfélelemnek, megismerésnek és a szent reménynek."

A szentlecke *Szent Pál apostolnak a korinthusiakhoz írt második levele* elejéről hangzott el, bátorításként, az irgalom Atyáról, a vigasztalás Istenéről, aki megvigasztal minket minden szorongattatásunkban, hogy mi is megvigasztalhassunk másokat.

Az ünnep szónoka szentbeszédében a Lukácstól vett evangéliumi részlethez kapcsolódott, melyben Simeon megjövendöli Máriának, hogy lelkét tőr járja át.

Máriára és szentséges könnyeire tekintünk ma, a minket szerető Anya könnyeire. Máriának, e rendkívüli édesanyának a könnyei kivételes erővel bírnak, oltalmat

adnak, és megtisztulást – hangzott el a szentbeszédben. Marian Waligóra felidézte ezután a fiatal vértanú pap, Boldog Jerzy Popiełuszko és édesanyja történetét. Az anya Istennek ajánlotta fiát már gyermekként, és arra tanította, hogy teljes szívvel kell szolgálni és mindig örömmel kell fogadni Isten akaratát. Miután fiát meggyilkolták, az édesanya szíve megsebződött, a bánat tőre járta át. De nem szűnt meg szeretni, megbocsátott fia gyilkosainak, nem a bosszú, nem a harag és a vád uralkodott a szívében.

Háromszázhuszonöt éve a szeretet könnyei hullottak itt. Mária azóta is szelíd tekintettel néz ránk erről a kegyképről, és mi itt vagyunk, hogy megköszönjük a gondoskodását.

A könnyek, ahogy Simeon jövendölése is, a keresztre emlékeztetnek minket és az alatta álló, könnytől ázott arcú anyára, aki mégsem kétségbeesetten állt ott, hanem szeretettel. Szeretettel fogadta Fia végrendeletét is, mellyel a szeretett tanítványra, Jánosra bízta őt. Marian Waligóra atya fölhívta a figyelmet arra, hogy az evangélium görög szövegében az „otthonába fogadta" kifejezés helyén ez áll: János élete belsejébe, lénye legmélyére, emberi valósága egészébe fogadta be Máriát.

Itt, így ragadhatjuk meg a találkozás valóságát, igazi mélységét – hangsúlyozta a Fekete Madonna szentélyéből érkezett pálos szerzetes. Végül arra biztatott, hogy kérjük mindannyian: „Mária, állj ott az én keresztem alatt is!"

Veres András a szentmise végén ismét örömét fejezte ki, köszönetet mondott mindenkinek, papoknak és híveknek egyaránt a jelenlétért, és annak a kívánságának adott hangot, hogy ne legyen többé akadálya annak, hogy együtt, közösségben köszönthessük a Szűzanyát.

Marian Waligóra pálos szerzetes

A búcsú a kegykép alatt zárult, ahol a főpásztor felajánló imádságot mondott.

Mély hódolattal és tisztelettel járulunk kegyképed elé, kegyelmekkel tündöklő Szűzanya, Mária. Csodálatos képed egykor véres könnyeket hullatott e székesegyházban. Ennek évfordulóján, mint a Te gyermekeid, hódolattal járulunk eléd.

Édesanyánk, aki ismered kétségeinket és bátortalanságainkat, aki látod a világban és a bennünk folyó harcokat, amelyeket a rossz és a sötétség ellen vívunk, halld meg gyermeki bizalommal Hozzád intézett kiáltásunkat!

Anyai pártfogásodba ajánljuk életünket és családjainkat. Szereteteddel és jóságoddal emelj fel minket bűneinkből! Növeld hitünket, erősítsd reményünket és tökéletesítsd szeretetünket! Segíts, hogy hitünkben – a Fiad iránti hűségünk mindennapos megújítása által – szabadon és örömmel kitartsunk a szenvedések és küzdelmek közepette! Segíts, hogy életünk terheit Fiaddal együtt készséges szívvel vállaljuk, bízva abban, hogy Húsvét szent titka reánk is felragyog!

Öleld át az Anya és az Úr alázatos Szolgálóleánya szeretetével azokat, akik leginkább várják ezt a szeretetteljes felkarolást, és azokat is, akiknek odaadására te különösen is számítasz! Vedd anyai oltalmadba életünket, ma újra bizalommal fölajánljuk magunkat neked!

Krisztus, a mi Urunk által. Ámen.

A szentmise olvasmányai is mutatták, kettősségben telt az ünnep: a fájdalom könnyeire emlékeztünk, melyek valóságosan hullottak a Szűzanya győri kegyképének arcáról háromszázhuszonöt évvel ezelőtt. De nem csak emlékeztünk, hiszen mindannyian hordozunk fájdalmakat, félelmet, aggodalmat, járványok és háborúk szorongattatásában élünk. S mégsem, egy pillanatra sem feledkezhetünk el arról, hogy a mi Istenünk a vigasztalás és az irgalom Istene! A Szűzanyát vigasztalásul kaptuk, mikor Jézus a szeretett tanítványra és rajta keresztül mindannyiunkra bízta őt, a Fájdalmas Anyát a kereszt alatt. Szüntelenül kérhetjük a jelenlétét és szeretetét: Anyám, állj ott az én keresztem alatt is!

A püspöki szentmise zenei szolgálatát a győri Brenner János Hittudományi Főiskola és Papnevelő Intézet énekkara látta el. A szentmisén felhangzott többek között Werner Lajos *Égi Szűz Virág* című kórusműve, valamint Halmos László *Missa Jaurinensis* (Győri mise) című ordináriumának tételei. Halmos László e művét a Könnyező Szűzanya-kegykép csodájának 250 éves jubileumára írta 1947-ben. Az évforduló ünnepségein sok ezer hívő énekelte.

Borsodi Henrietta
Fotó: Ács Tamás

Leleményes szeretettel a menekültekért

Interjú Spányi Antallal, a Katolikus Karitász elnökével

(Folytatás az 1. oldalról)

– Ott az Esztergom-Budapesti Főegyházmegye karitászszervezete segíti az embereket, de az ország különféle pontjairól is eljöttek ide önkéntesek, hogy a szolgáló szeretetben részt vegyenek. Szeretettel fogadják azokat az embereket, akik kénytelenek otthagyni az otthonukat, mindenüket. Bennem maradt egy kép egy kisgyerekről, aki vágyakozva nézett az adományok közt a játékokra, és az egyik macit nagyon megszerette; amikor odaadták neki, olyan boldogan ölelte magához, s futott vele az édesanyjához… Azt gondolom, a karitászmunkatársaktól a menekülők lelki erőt is kapnak.

– Püspök úr Barabáson is járt, a határnál…

– Ez a határátkelő a szeretetszolgálatok közötti megegyezés alapján a Katolikus Karitász területe. El kell mondjam, hogy a magyar kormány jelentős anyagi támogatással jó feltételeket teremtett a szeretetszolgálatok számára, ennek segítségével helyt tudunk állni, tudunk segíteni az ideérkezőknek, a szükséget szenvedőknek, másrészt bőséggel érkeztek a felajánlások, adományok is. Jó, hogy így van, mert a határon túl, Kárpátalján is nagy az ínség, s a Karitász Barabásról naponta egy vagy több fordulóval is visz segélyt, élelmiszert, tisztálkodószereket a kárpátaljai karitászszervezetekhez.

– Milyen helyzettel találkozott Beregszászon?

– Láttam az emberek ínségét, a bezárt benzinkutakat, azt, hogy bizony minden segítségre, adományra nagy szükség van. Találkoztam Michael Cherny bíborossal, és elmondtam neki is a tapasztalataimat; kértem, hogy mondja el ezeket a Szentatyának is.

Élő keresztény kultúra megnyilatkozása mindaz, amit itt láthatott.

Hangsúlyoztam neki azt is, hogy mi, magyarok nem vagyunk szívtelenek, amikor azt

A Barabáson működő Karitász-központban

mondjuk, hogy jó erőben lévő, egészséges külföldi fiatalemberek személyazonosító papírok nélkül erőszakkal ne törjenek be a hazánkba, ugyanakkor az országunk polgárai a bajban lévőket szeretettel fogadják. Segítünk, és nem azt nézzük, hogy korábban mennyire tudtuk egymást segíteni az életben. Erről beszéltem Lucsok Péter Miklós munkácsi püspökkel is, valamint a magyar ajkú papokkal, akik éppen esperesi papi gyűlésre jöttek össze Kárpátalja különféle területeiről.

– Mit tehetünk mi, hogyan segíthetünk most?

– Fontosak az adományok, hiszen ez az élet fenntartásának a záloga, de szükséges, hogy lélekben és imádságban is ott álljunk a menekülők és a Kárpátalján élők mellett is.

Nem tudjuk, meddig tart a háborús helyzet, most elsősorban figyeljünk a szeretetszolgálatok, köztük a Katolikus Karitász jelzéseire, kéréseire, hogy éppen hogyan kell segítenünk, s milyen adományra van szükség.

A szeretet leleményes. A Patrona Hungariae Iskolaközpont gimnáziumának két osztálya például szendvicseket készít a menekülteknek, és a Keleti pályaudvaron átadják nekik. Mások máshogyan segítenek. Még egyszer hangsúlyozom, figyeljünk arra, mit kérnek a Karitász részéről, hiszen ők tudják, mire van éppen szükség. Meglehet, hosszabb időn keresztül is képesnek kell lennünk áldozatot hozni. A szeretetben és az imádságban se lankadjunk!

– Mit terveznek arra az esetre, ha jóval több menekült érkezik hazánkba?

– A Katolikus Karitász munkatársai nagyon áldozatosak, hősies lelkülettel állnak helyt, akár még a Dunántúlról is eljönnek például a határra, Barabásra, s fogadják az érkezőket. Ha meg kell sokszorozni az erőnket, úgy gondolom, minden szeretetszolgálat kész lesz, hogy mozgósítsa a munkatársait. A Katolikus Karitász nagy ereje az önkéntesek jelentős létszáma, ők már bőséges tapasztalatot szereztek a plébániákon abban, hogy miként segítsenek a kiszolgáltatott helyzetben lévő emberek felkarolásában. Ne adja Isten, hogy a jövőben nehezebb helyzettel kelljen szembenéznünk, de ha az történik, bízom benne, hogy helyt tudunk állni.

Körössy László
Fotó: Merényi Zita

Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus

Erdő Péter bíboros egyházi kitüntetéseket adott át

(Folytatás az 1. oldalról)

A kitüntetéseket Erdő Péter bíboros, prímás adta át március 17-én Budapesten, az Esztergom-Budapesti Főegyházmegye papsága előtt, a D50 Kulturális Központban.

A főpásztor úgy fogalmazott, mindannyian szívesen emlékezünk vissza a tavaly őszi budapesti katolikus világeseményre, legfőképpen a gyertyás körmenetre és a pápai szentmisére. A bíboros szerint ezek olyan rendkívüli élmények voltak, amikor megtapasztalhattuk a Szentlélek erejét.

Ezért a megtapasztalásért sok munkatárs és szervező dolgozott. „Két személynek maga Ferenc pápa mond köszönetet" – emelte ki Erdő Péter, majd felolvasta a kitüntetések szövegét. Fábry Kornél, az 52. Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus (NEK) főtitkára elmondta, hogy a díjat megosztja mindazokkal, akik a világesemény szervezésében részt vettek a kezdetektől fogva. Hozzátette: jó tudni, hogy közel harmincezer ember munkájának összefogásából valósult meg az esemény.

Horváth Zoltán István is komoly elismerésnek tartja a Szentatyától kapott érdemkeresztet, de számára az igazi kitüntetés az volt, hogy a NEK eseményein az oltár mellett szolgálhatott mint a liturgia segítője, és a hívek lelki felkészítéséért dolgozhatott. Ahogy ajándék volt a kongresszus mindannyiunk számára, ő is ajándékként fogadja ezt az elismerést, amely az egész magyarságnak szól.

Az Egyházért és a Pápáért (Pro Ecclesia et Pontifice) érdemkeresztet XIII. Leó pápa alapította 1888-ban, aranymiséje alkalmából.

A magas rangú kitüntetést azok a negyvenöt év feletti egyházi és világi személyek kaphatják meg, akik az Egyházért, illetve a pápáért végzett szolgálatukkal jelentős érdemeket szereztek.

Zsuffa Tünde

A BIBLIA ÜZENETE

A tékozló

Lk 15,1-3. 11-32

A Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus alatt a szállodából azzal a villamossal mentünk a Hungexpo területére, amellyel kiskoromban édesanyám ölében, majd később egyedül utaztam a városba. A kongresszus idején szabadidőben haza is mentem, és érdekes volt több évtized távlatából újra látni gyermekkorom helyszíneit. A megállóknál, ahol szüleimmel a villamosra vártunk, szinte éreztem a kezemben a kezük melegét, amely akkor igazi biztonságot jelentett. A régi szép emlékek mind eszembe jutottak. Messzire elkerülve az emlékek ugyan felidéződnek, de egészen más, amikor a tárgyak, terek, utcák beszélnek arról, ami velem történt. Bizonyosan sokan vagyunk így ezzel.

Ez jutott eszembe a tékozló fiú történetével kapcsolatban, hiszen ő kikérve az örökséget, elment egy távoli országba. Oda, ahol semmi sem emlékezteti édesapjára, a gyermekkorára. Mindent el akart felejteni, hogy a maga életét élhesse. S amíg tartott a vagyona, ez bizonyára működött is. A szükség azonban szép lassan visszavitte gyermekkora helyszíneire, ahol valamikor a fűben hempergett, szagolta a rét virágait, látta édesapja tekintetét, érezte a friss tej illatát. A nyomorúság ráébresztette arra, hogy van valami, ami mindennél fontosabb, ami a biztonságunkat megalapozza és éltet bennünket: az otthon melege, amiért nagyon sokat kell küzdeni. Most, ebben a szörnyű háborúban különösképpen belegondolhatunk ennek félelmetes valóságába.

Az Úr Jézus ezzel a történettel világít rá arra, hogy mennyire elárvul a szívünk, ha ki akarunk repülni Isten sugárköréből. Hogyan lehetséges ez? Hiszen ő mindenütt jelen van. Akkor megyünk „távoli országba", amikor megfeledkezünk Istenről. Amikor azt mondom; „Alaposan összevesztem valakivel, de az Istent nem akartam megbántani. Eszembe sem jutott!" Éppen akkor vagyok távol az országától, amikor Isten eszembe sem jut.

A történetben azonban van egy megdöbbentő részlet. „Atyja már messziről meglátta, és megesett rajta a szíve." Messziről? Ez csak úgy történhetett, hogy leste, nézte az ablakból, remélve, hátha egyszer visszajön. Isten néz téged, vágyakozik utánad, reméli, hátha egyszer visszatalálsz, vagyis eszedbe jut.

A fiú sokat töpreng, magába száll, és útnak ered hazafelé. Látni akarja édesapja arcát. Talán nemcsak a fizikai éhség gyötörte, hanem a szégyen és a sehová sem tartozás keserűsége. Istenhez tartozni a legnagyobb biztonság. S ha számot kell is vetnünk „távollétünkről", mégis az a legfontosabb, amit a mai zsoltáros mond: „Megvilágosultok, ha az Úrra néztek, és arcotokat nem éri szégyen." (Zsolt 33)

Olyan ez, mint amikor kórházban fekszünk, és a vizit idején bejön a kórterembe az orvos. A beteg az arcát nézi, hogy mosolyog-e vagy inkább gondterhelt, csóválja-e a fejét vagy éppen bólogat. A kórlapon lévő feljegyzéseket nem mindenki érti, de az orvos arca sok mindent elárul a beteg állapotáról.

Nézzünk tehát az Úrra, hogy hazataláljunk, és ne feledkezzünk meg róla egy pillanatra sem, hogy így mindig „otthon" maradjunk.

Bátor Botond OSPPE

SZENTMISEKOMMENTÁR

Az egész szent nép nevében

„Az Eucharisztikus ima főbb elemei így különböztethetők meg: a) Hálaadás; ezt kiváltképp a Prefáció fejezi ki. Benne a pap az egész szent nép nevében dicsőíti az Atyaistent, és hálát ad neki az üdvtörténet egész művéért vagy az üdvösség egyik misztériumáért, a liturgikus napnak, ünnepnek vagy időszaknak megfelelően." *(A Római misekönyv általános rendelkezései, 79.)*

A hála az az irányulás, ami a megváltott ember méltóságához a legszorosabban hozzátartozik. David Steindl-Rast szavaival: „Nem a boldogság tesz bennünket hálásakká, hanem a hála tesz bennünket boldoggá. (…) Megtapasztalunk valamit, ami értékes számunkra, és ajándékként éljük meg. Nem vettük, nem érdemeltük ki, nem szereztük meg, csak úgy kaptuk. (…) Ezt nem csak egyszer-egyszer van lehetőségünk megtapasztalni, hanem olyan emberekké válhatunk, akik hálásan élnek." A hála kiemel bennünket elégedetlenségeink mocsarából, az élettel vagy éppen Istennel szemben támasztott követeléseink szűkös rabságából, és áthelyez a megajándékozottság ingyenes terébe. Ez az üdvösség, az örök élet tere: Jézus Krisztus húsvétjának hála, már most birtokosai vagyunk ennek az üdvösségnek, ami egész földi életünknek új színt ad.

Ebbe a hálaadó lelkületbe hív az eucharisztikus ima első része, a dialógussal bevezetett, a pap által énekelt vagy mondott örömteli dicsőítés, a *prefáció*. A pap itt tehát az egész nép nevében imádkozza elő a nagy hálaadást. A latin *praefari* ige, amiből a prefáció elnevezés származik, azt jelenti: előre mondani. A pap tehát irányt mutat az egész gyülekezet imájának, hozzáállásának. Fontos, hogy a prefációt bevezető dialógusra már mindenki álljon, s ezzel a testtartással fejezze ki a gyülekezet, hogy most olyasvalami történik, amihez már nem elegendő az ülés kényelmében időzni. Felemelkedünk, felegyenesedünk, kifejezve, hogy a szívünk is az ég felé fordul.

A bevezető dialógus egyre emelkedettebb hangvétele mintegy belesodorja az egész gyülekezetet a hálaadásba, melyben „a pap az egész szent nép nevében dicsőíti az Atyaistent": „Az Úr legyen veletek! – És a te lelkeddel. – Emeljük föl szívünket! – Fölemeltük az Úrhoz. – Adjunk hálát Urunknak, Istenünknek. – Méltó és igazságos." A szívnek az Úrhoz való felemelése az imádkozó embernek azt a vágyát fejezi ki, hogy most minden földi gondot félretéve szeretne teljes figyelmével jelen lenni annak, ami történik. Egészen pontosan a hálaadásnak, azoknak a lélektől ihletett ujjongó szavaknak, amelyek az egész gyülekezetet Krisztusnak az utolsó vacsorán elmondott hálaadó imájába kapcsolják, amiről szentmisénk a nevét kapja (*eucharisztia:* hálaadás).

Álljon itt befejezésül a misekönyv egyik, a vasárnapi szentmisére szánt prefációja, amit néhanapján akár egyedül, reggeli imádságként is elmondhatnánk, hogy tudjuk, kitől van létezésünk, és kihez tér vissza, s hogy hálával fogadjuk életünket:

„Valóban méltó és igazságos, illő és üdvös, hogy mindig és mindenütt hálát adjunk néked, mi Urunk, szentséges Atyánk, mindenható, örök Isten: Mert benned élünk, mozgunk és vagyunk, és földi életünkben nemcsak jóságodat tapasztaljuk napról napra, hanem megkaptuk Tőled az örök élet zálogát. A Szentlélek ugyanis, aki életre keltette a halálból Jézust, már elkezdte isteni működését lelkünkben, így reméljük, hogy a húsvét szent titkában állandóan részesít minket. Ezért mi is dicsőítünk az összes angyalokkal együtt, vidám lélekkel éneklünk, és hálás szívvel zengjük: Szent vagy…"

Fehérváry Jákó OSB

GÖRÖGKATOLIKUS LELKISÉG

A Szent Liturgiáról (65.)

Már Szophoklész *Antigoné* című drámájában is olvashatunk arról, hogy mennyire kegyeletes dolog az elhunytakról való gondoskodás, bár ott még csak az eltemetésükről van szó. Az *Ószövetség* azonban már az értük szóló imádságról is tudósít. Makkabeus Júdás katonái az elesettekért „imádkozni kezdtek, és könyörögtek, hogy az elkövetett bűnök teljes bocsánatot nyerjenek" (2Mak 12,42). Az Egyház is vallja és gyakorolja az elhunytakért való imádságot. Sőt, halotti Szent Liturgiát, gyászmisét végez értük. Görögkatolikus Egyházunkban a temetésen kívül több szertartás is van az elhunytakért. Itt most csak a Szent Liturgia elhunytakért szóló kéréseit elemezzük.

Egyházunk nemcsak a halottak napján, hanem az esztendő folyamán öt alkalommal is megemlékezik „hivatalos formában" az elhunytakról. Ezek az úgynevezett *halottas szombatok* a legnagyobb lelki összeszedettségünk idejére esnek. Az elsőt még a nagyböjti előkészületi időben végezzük, a tékozló fiú vasárnapja utáni szombaton, majd a nagyböjt második, harmadik és negyedik szombatján; végül az ötödik már a pünkösd előtti szombatra kerül.

A Szent Liturgia nagy ekténiájába ilyenkor két sajátos könyörgés illeszkedik be az elhunytakért. Valamennyi elhunytért! A liturgikon előírása ugyanis a következőt tartalmazza: „Az áldozópap halottak szombatjain, az összes megholtakért." Természetesen az elhunytak „boldog nyugalmáért" szól mind a két könyörgés, ámde a feltámadás reményében.

Az első könyörgés egyetemessé teszi a kérést, hiszen „a világ kezdete óta az igaz hitben, a feltámadás és az örök élet reményében" elhunytakért szól. Így az együtt imádkozók biztosak lehetnek abban, hogy senki sem marad ki a szeretteik közül. Mert – sajnos – milyen az emberi emlékezet? Már a dédszüleikre is egyre kevésbé emlékeznek az emberek, pláne a további felmenőikre! A hivatalos liturgikus szöveg azonban őket is belefoglalja a könyörgésbe. Majd következnek „atyáink és testvéreink", akikről megemlékezünk. Az idősebb korosztály tagjai egyre több ilyen közeli rokonért imádkozhatnak. A könyörgés további része a templom „alapítói s jótevői" emlékét is felidézi, de utána visszafordul a közvetlen rokonság felé: „test szerinti szüleink, rokonaink" irányába. Majd megemlékezünk az „itten nyugvó, bejegyzett és minden igazhitű keresztény" lélekről. A „bejegyzettek" azok, akiket a hozzátartozók név szerint felírtak a „hramotás" listára. Az első könyörgés azzal zárul, hogy mindannyiuk számára kérjük a „boldog nyugalmat".

> *Egyházunk nemcsak a halottak napján, hanem az esztendő folyamán öt alkalommal is megemlékezik „hivatalos formában" az elhunytakról. Ezek az úgynevezett halottas szombatok a legnagyobb lelki összeszedettségünk idejére esnek*

A második kérés az elhunytak halálának pillanatába vezet vissza, mert azt kérjük, „hogy elítélés nélkül jelenjenek meg Krisztus félelmetes ítélőszéke előtt". Nos, ez adja a halottakért szóló könyörgés értelmét. Mert az Isten időtlenségében akkor hangzik el ez a kérés, amikor az elhunyt ténylegesen átlépi a földi élet és halál küszöbét. Ennek fényében folytatódik a könyörgés: „hogy helyeztessenek el lelkeik az élők sorában, a világosság helyén, ahol minden szentek és igazak megnyugosznak". Jó ezt tudni!

A kettős ekténiába kerülő kérések ugyanolyanok, mint a többi halotti liturgiában.

Ivancsó István

A HÉT SZENTJE

Paolai Szent Ferenc

Április 2.

Szülei Assisi Szent Ferenc közbenjárásáért folyamodtak, hogy házasságuk ne maradjon gyermektelen, és megfogadták, hogy a vágyott fiút az ő nevére kereszteltetik majd. Amikor a csecsemő megbetegedett, ismét hozzá fordultak, és gyógyulásáért cserébe megígérték: a fiú egy éven át a ferencesek ruháját fogja viselni. Ferenc tizenhárom évesen ferences szerzetes lett, a kolostor helyett azonban két év múlva egy barlang magányát választotta.Rengeteg ember kereste fel, akik közül sokan nem lelki segítségért folyamodtak hozzá, hanem remetetársaiul ajánlkoztak. Mivel sokan jelentkeztek, 1452-ben megalapította közösségének első kolostorát.

A hagyomány szerint sok csodát tett, de legerősebben személyes példájával hatott a környezetére. Önmagától és szerzeteseitől egyaránt önsanyargatást és vezeklő életet várt el: húst például sohasem ehettek.

A reneszánsz pápái – IV. Sixtus, VI. Sándor és II. Gyula – tisztelték, sokszor kérték a tanácsát, támogatták, rendjét pedig kiváltságokkal ruházták fel. IV. Sixtus túl szigorúnak tartotta a minimiták böjti előírásait, Ferencnek azonban sikerült meggyőznie. A pápa szerette volna pappá szentelni, de ő visszautasította ezt a lehetőséget. VIII. Károly király kolostorokat ajándékozott neki Amboise-ban, a római Monte Pinción, valamint a Du Plessis konventet a királyi kastély parkjában. Nigeont, a grandmontiak egykori kolostorát is megkapták.

A nagybeteg XI. Lajos francia király a remete csodatevő képességére számítva követet küldött a nápolyi királyhoz, hogy az parancsoljon alattvalójára, és küldje el hozzá. Ferenc azonban azt válaszolta a királyi követnek, hogy ő nem orvos, és nem is varázsló. Csak akkor indult el a király betegágyához, amikor a pápa parancsolta meg neki az utazást. Érkezése után azonnal megmondta Lajosnak, hogy nem tudja meggyógyítani, és Isten sem fog az érdekében csodát művelni. Abban azonban segítségére lehet, hogy az örökkévalóság színe előtt könnyítsen a lelkiismeretén. A király először tiltakozott, de végül elfogadta a segítséget, és megbékélve hunyt el.

L. K.

A hét liturgiája

C év

MÁRCIUS 27., NAGYBÖJT 4. VASÁRNAPJA (Hajnalka, Auguszta) – Józs 5,9a 10–12 *(Isten népe bevonul az Ígéret földjére, és ott megünnepli a húsvéti lakomát.)* – 2Kor 5,17–21 *(Isten Krisztusban kiengesztelődött a világgal.)* – Lk 15,1–3. 11–32 *(A mennyei Atya megbocsát tékozló fiának, ha őszintén megbánja bűneit.)* **Zsolozsma:** IV. zsoltárhét – **Énekrend:** Ho 257 – ÉE 538, 414; Ho 257 – ÉE 67, Ho 126 – ÉE 540, Ho 152 – ÉE 189.

MÁRCIUS 28., HÉTFŐ (Gedeon, Johanna) – Iz 65,17–21 – Jn 4,43–54.

MÁRCIUS 29., KEDD (Auguszta, Bertold) – Ez 47,1–9.12 – Jn 5,1–16.

MÁRCIUS 30., SZERDA (Zalán, Amadé, Amadea) – Iz 49,8–15 – Jn 5,17–30.

MÁRCIUS 31., CSÜTÖRTÖK (Árpád, Gujdó) – Kiv 32,7–14 – Jn 5,31–47.

ÁPRILIS 1., PÉNTEK (Hugó Agád, Agapion) – Bölcs 2,1a.12–22 – Jn 7,1–2.10.25–30.

ÁPRILIS 2., SZOMBAT (Paolai Szent Ferenc remete, Ottokár, Áron) – Jer 11,18–20 – Jn 7,40–53.

ÁPRILIS 3., NAGYBÖJT 5. VASÁRNAPJA (Buda, Richárd, Sükösd) – Iz 43,16–21 *(Új dolgot visz végbe az Isten: vizet fakaszt népének a pusztaságban, és megnyitja számára a kegyelem forrását.)* – Fil 3,8–14 *(Tekintsünk Krisztusért mindent értéktelennek, és így hasonlóak leszünk hozzá a halálban.)* – Jn 8,1–11 *(Az vesse rá az első követ, aki bűntelen közületek!)* – **Zsolozsma:** I. zsoltárhét – **Énekrend:** Ho 60 – ÉE 541, 414, Ho 60 – ÉE 59, Ho 118 – ÉE 543, Ho 63 – ÉE 91.

Esterházy-díjjal tüntették ki Erdő Péter bíborost

Március 13-án, vasárnap az Országház felsőházi termében ünnepséget rendeztek Esterházy János mártírsorsú felvidéki politikus emlékére. Az eseményen a Rákóczi Szövetség és az Esterházy János Emlékbizottság Esterházy-díjjal tüntette ki Erdő Péter bíborost, esztergom-budapesti érseket.

Az emlékülésen ünnepi beszédében Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettes kiemelte, Esterházy János megerősít minket kereszténységünkben, magyarságunkban, közép-európai sorsközösségünkben.

A Rákóczi Szövetség idén Erdő Péter bíboros, prímásnak adományozta az Esterházy-díjat – mindazért, amit a kereszténységért tett és tesz, különös tekintettel is a magyarság és Európa lelki megújulását szolgáló budapesti 52. Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus megrendezéséért.

A laudációt Orosch János nagyszombati érsek mondta. A bíborost méltatva kiemelte, Erdő Péter püspöki tehetségét jelzi, hogy fiatal kora ellenére tíz évig vezette a Magyar Katolikus Püspöki Konferenciát, és ugyancsak tíz évig állt az Európai Püspöki Konferenciák Tanácsa (CCEE) élén.

Hivatalos vatikáni életrajza szerint a bíboros huszonöt könyv és csaknem kétszázötven tudományos cikk szerzője. Erdő Péter sokrétű egyházi és tudományos munkásságának híre messze meghaladja Magyarország határait. Elismertségét jelzi, hogy a Lateráni Pápai Egyetemen bemutatott, huszonöt év válogatott tanulmányait tartalmazó kötetének megjelenését a világ legjobb jogászainak dicséretszimfóniája fogadta – fogalmazott Orosch János.

Erdő Péter az elismerést megköszönve kiemelte, Esterházy János alakja ma is elgondolkodtató.

Életútja bizonyítja, hogy a keresztény értékek képviselete a közéletben minden korban lehetséges, de csak, „ha készek vagyunk" akár a vértanúságot is vállalni.

A bíboros emlékeztetett arra is, hogy a II. Vatikáni Zsinat több dokumentuma szól a hívők küldetéséről.

A zsinat a hívek feladatául jelöli meg, hogy az evilági dolgok rendjét, így a politikát, a gazdaságot, a művészetek és a tudomány világát is az evangélium szerint alakítsák. A II. Vatikáni Zsinat mintha biztatná a katolikusokat, hogy törekedjenek magas közéleti tisztségek betöltésére, és e pozíciókban is az evangélium értékeinek képviseletére. Ebből látszik, hogy a zsinaton kevés kommunista országból érkező püspök vehetett részt annak idején – jegyezte meg Erdő Péter. – Hiszen akár a római birodalom, akár a kommunizmus keresztényüldözéseinek korában a hívő embereknek esélyük sem volt az államot kormányozni. A feladatuk az volt, hogy helytálljanak és tanúságot tegyenek hitükről.

Az országok ma sem egyformák, és ma is van, ahol eleve hittagadást kíván a részvétel a közéletben, míg máshol ugyan nem kívánják a hit megtagadását, de úgy működnek a szisztémák, hogy abban nem vehet részt az, aki nem akar a strukturális bűnök elkövetőjévé válni.

Az adott helyen, az adott lehetőségek között kell tehát az egy és közös krisztusi küldetést teljesíteni. Ez a mi dolgunk. Esterházy János példája pedig megmutatja, hogy ez olykor csak a vértanúság vállalásával sikerülhet – fogalmazott a főpásztor.

Esterházy-díjban részesült Martényi Árpád, az Esterházy János Emlékbizottság elnöke is.

Molnár Imre történész laudációjában elmondta: Martényi Árpád 1998-ban kapcsolódott be az Esterházy János Emlékbizottság munkájába, 2008-tól ő a testület elnöke. Nagyrészt neki köszönhető, hogy noha mindmáig elmaradt Esterházy János politikai rehabilitációja, társadalmi rehabilitációja a visegrádi országok egész területére kiterjedően folyik.

Martényi Árpád az elismerést megköszönve felidézte: bizottsági munkájához családi indíttatása is volt, hiszen édesapja Esterházy János munkatársa volt, és mint sokan mások, ő is a felvidéki politikusnak köszönhette szabadulását, miután bebörtönözték az eperjesi fiatalok körében végzett munkájáért. Az elnök köszönetet mondott az emlékbizottság több tagjának és azoknak az idősebb kollégáknak is, akik tanították és kiválasztották a bizottságban végzett feladatra.

Esterházy János (1901–1957) a szlovákiai magyarság két világháború közötti politikai vezetője volt. A második világháború után letartóztatták, a csehszlovák hatóságok átadták a Szovjetuniónak, ahol koholt vádak alapján kényszermunkára ítélték és a Gulágra küldték.

A szlovák Nemzeti Bíróság 1947-ben halálra ítélte a fasisztákkal való együttműködésért. Később elnöki kegyelemben részesült és életfogytiglant kapott; ezt egy általános amnesztia során huszonöt éves börtönbüntetésre módosították. 1957. március 8-án a morvaországi Mírov börtönben halt meg.

Forrás: Esztergom-Budapesti Főegyházmegye; MTI
Fotó: MTI/Máthé Zoltán; Rákóczi Szövetség

Egyházi személyek elismerése nemzeti ünnepünk alkalmából

Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettes Orbán Viktor miniszterelnök előterjesztésére, Áder János köztársasági elnök által adományozott állami kitüntetéseket adott át nemzeti ünnepünk, március 15-e alkalmából március 11-én, pénteken 15 órakor Budapesten, a Kármelita kolostorban.

Kocsis Imre biblikus professzor a Magyar Érdemrend tisztikeresztje kitüntetést vehette át

A Magyar Érdemrend tisztikereszt kitüntetést kapta mások mellett a *Szentírás* legújabb kori magyar nyelvű fordítását, valamint a jövendő papok és teológusok nemzedékeinek a *Szentírásban* való elmélyedését szolgáló szentírástudományi, illetve oktatói tevékenysége elismeréseként *Kocsis Imre,* a Váci Egyházmegye nagyprépostja, a Pázmány Péter Katolikus Egyetem Hittudományi Kara Újszövetségi Szentírástudomány Tanszéke vezetője, egyetemi tanár; több évtizedes lelkipásztori szolgálata, a papi utánpótlás nevelése és teológiai felkészítése érdekében végzett munkája, valamint az egyházmegye és a helyi közösségek kapcsolatát segítő tevékenysége elismeréseként *Kovács József* kanonok, a Szeged-Csanádi Egyházmegye általános helynöke, a Gál Ferenc Egyetem Teológiai Kara dékánja, tanszékvezető főiskolai tanár, a Szent Gellért Szeminárium rektora; Magyarország és a Szuverén Máltai Lovagrend közötti kapcsolatok elmélyítését szolgáló, illetve az elesettek és a rászorulók felkarolása iránt elhivatott tevékenysége elismeréseként *Szabadhegy Kristóf,* a Magyar Máltai Lovagok Szövetsége elnökének, a KEVE Zrt. vezérigazgatójának.

A Magyar Érdemrend lovagkeresztje kitüntetésben részesült mások mellett a katolikus oktatás fejlesztését odaadóan szolgáló pedagógiai, illetve az értékalapú nevelés iránt elkötelezett tanügyi-igazgatási munkája elismeréseként *Barcsák Marianna,* a Katolikus Pedagógiai Intézet vezetője; a magyar keresztény filozófiai kultúra előmozdítása érdekében végzett négy évtizedes elkötelezett, tudományos kutató és oktatói tevékenysége elismeréseként *Frenyó Zoltán Tamás* filozófus, a történet- és filozófiatudomány doktora, a Szent István Tudományos Akadémia tagja; több mint fél évszázados, nagy elhivatottsággal végzett lelkipásztori szolgálata, a családokat, időseket és a betegeket segítő munkája elismeréseként *Harangozó Vilmos,* a Kőszegi Római Katolikus Egyházközség nyugalmazott esperes-plébánosa; a Pannonhalmi Főapátság országos iskolahálózatának kialakítását segítő munkája, valamint a test és lélek egységét figyelembe vevő lelkipásztori szolgálata és oktatói–nevelői tevékenysége elismeréseként *Hardi Gábor Titusz* bencés szerzetes, középiskolai tanár, a Pannonhalmi Főapátság oktatási igazgatója; az egyházi oktatás rendszerváltás utáni újjászervezésében vállalt kiemelkedő szerepe, valamint több évtizedes oktatói, nevelői és vezetői tevékenysége elismeréseként *Kerpits Miklós,* a Kalocsa-Kecskeméti Főegyházmegye Egyházmegyei Katolikus Iskolák Főhatóságának elnöke; odaadással és empátiával végzett gyógyítómunkája, valamint az emberi életet veszélyeztető bioetikai kérdésekben a helyes erkölcsi szemlélet melletti töretlen kiállása elismeréseként *Rojkovich Bernadette* orvos, a Budai Irgalmasrendi Kórház Reumatológia I. –Rehabilitáció Osztályának osztályvezető főorvosa, a Magyar Bioetikai Társaság elnöke; a szegény sorban élők, különösen a hátrányos helyzetbe került roma családok megsegítése érdekében végzett önzetlen lelkipásztori szolgálata elismeréseként *Somos László,* a Kaposvári Egyházmegye általános helynöke, a kaposfői Szent Vendel Plébánia plébánosa; a rábízott közösségeket lelkiismeretesen és hitelesen vezető, több mint negyedszázados papi szolgálata, valamint hazánk építészeti, kulturális örökségének megőrzését az egyházi tulajdonú értékek gondozása által gyarapító tevékenysége elismeréseként *Szabó János,* a Veszprémi Főegyházmegye gazdasági helynöke, főesperes, a veszprémi Szent László Plébánia plébánosa; értékes mérnöki és vezetői munkája, valamint a keresztény értékek és a nemzeti összetartozás képviselete iránt elkötelezett közösségi tevékenysége elismeréseként *Tercsi Mátyás* nyugalmazott okleveles gépészmérnök, okleveles hegesztő szakmérnök, a Keresztény Értelmiségiek Szövetsége kecskeméti csoportjának elnöke; a lelkivezető- és lelkigyakorlatkísérő-képzés magyarországi meghonosítása, valamint a magyar jezsuiták közösségének építését és a Szent Ignác-i szellemiségű intézmények fejlesztését szolgáló munkája elismeréseként *Vizi Elemér* jezsuita szerzetes, a Jézus Társasága Magyarországi Rendtartományának tartományfőnöke.

A Magyar Arany Érdemkereszt kitüntetést vette át mások mellett a kiemelt figyelmet igénylő fiatalok egyéni életpályáját szolgáló intézmény működtetésével a Kárpát-medence innovatív, befogadó és versenyképes munkaerő-piacának létrejöttét elősegítő, értékteremtő szakmai munkája elismeréseként *Katona Miklós*, a Kilátó Piarista Pályaorientációs és Munkaerőpiaci Fejlesztő, Módszertani Központ igazgatója; a fiatalok közösségépítését elősegítő és értékalapú nevelése iránt elkötelezett munkája, valamint a keresztény szellemiség közéleti képviselete érdekében végzett tevékenysége elismeréseként *Megyesi Mária Klára* nyugalmazott pedagógus, a nyíregyházi Szent Imre Katolikus Gimnázium, Általános Iskola, Kollégium, Óvoda és Alapfokú Művészeti Iskola volt igazgatója, a Keresztény Értelmiségiek Szövetsége nyíregyházi csoportjának elnöke; a gyermekek szellemi és lelki fejlődését elősegítő, valamint a családi és keresztény közösségek építése, illetve a népi hagyományok ápolása terén egyaránt jelentős tevékenysége elismeréseként *Ottófi Rudolf Imréné* óvodapedagógus, a Keresztény Értelmiségiek Szövetsége győri szervezetének elnöke; közel fél évszázados lelkipásztori szolgálata, a családokért, az idősekért és a betegekért kiemelkedő elhivatottsággal végzett tevékenysége elismeréseként *Szabó Miklós*, a sajtoskáli Szent Péter és Pál Római Katolikus Plébánia plébánosa; négy évtizedes elhivatott oktató-nevelő munkája, valamint kivételesen aktív és szerteágazó társadalmi tevékenysége elismeréseként *Tóthné Barna Mária*, a Keresztény Értelmiségiek Szövetsége kunszentmártoni helyi csoportjának elnöke, a Munkás Szent József Szociális Szövetkezet alapítója, igazgatótanácsának tagja; az európai magyar katolikusok közösségi életét újság- és könyvkiadói tevékenységével szolgáló munkája, valamint a határon túl és a diaszpórában élő magyarság támogatása, illetve hagyományainak megőrzése érdekében végzett tevékenysége elismeréseként *Varga Gabriella* újságíró, az *Életünk* főszerkesztője, a Misszió Média Lap- és Könyvkiadó Kft. ügyvezetője.

*

Művészeti és egészségügyi díjakat adott át Kásler Miklós, az emberi erőforrások minisztere és Latorcai Csaba közigazgatási államtitkár tegnap délután a Pesti Vigadóban.

A névadó szellemiségéhez méltó, jelentős irodalmi alkotásért Gérecz Attila-díjban részesült mások mellett *Regős Mátyás* költő, író, a Pázmány Péter Katolikus Egyetem Bölcsészet és Társadalomtudományi Kar Irodalomtudományi Doktori Iskola hallgatója.

Kiemelkedő színvonalú irodalmi – költői, írói, irodalomtörténészi – tevékenysége elismeréseként József Attila-díjban részesült mások mellett *Horváth László Imre* költő, író, szerkesztő, a Kanizsay Dorottya Katolikus Egészségügyi Szakképzőiskola és Gimnázium tanára; *Ködöböcz Gábor* irodalomtörténész, az Eszterházy Károly Katolikus Egyetem Irodalomtudományi tanszék docense.

Fotó: Merényi Zita

Negyven éve a papnevelés szolgálatában

Dolhai Lajos hetvenéves

Paptársai, munkatársai és tanítványai körében könyvbemutatóval ünnepelte március 11-én 70. születésnapját Dolhai Lajos professzor, az Egri Hittudományi Főiskola rektora.

A *Papnevelés szolgálatában* című könyvet a szerkesztő, Krakomperger Zoltán teológiai tanár mutatta be, aki ismertette a rektor életútját és rámutatott elhivatottságára, buzgó tudományos munkájára, valamint idézett a kötet elején megjelenő írásokból. A kötet a köszöntéseken túl 18 tanulmányt tartalmaz, egyebek mellett korunk társadalmi kihívásairól, problémáiról, erkölcsi kérdéseiről is értekezik.

Dolhai Lajos rektor 1981 óta tanít az Egri Érseki Papnevelő Intézetben és a Hittudományi Főiskolán (EGHF), ez idő alatt 306 katolikus papot tanított és nevelt, akik jelenleg az Egri, a Váci vagy a Debrecen-Nyíregyházi Egyházmegyében és a határon túl látják el szolgálatukat.

Az ünnepelt, Dolhai Lajos elérzékenyülve köszönte meg a szerzőknek a könyv létrejöttében nyújtott közreműködést és az őt méltató szavakat. „Szent Ágostonnak gondolata jut eszembe, aki a szentekkel kapcsolatban ezt írja: az Isten az ő kegyelmét koronázza meg bennük. Egyetértek Szent Ágostonnal, és úgy gondolom, hogy mindaz, amit elértem ebben a negyven esztendőben, azt nemcsak magamnak köszönhetem, hanem elsősorban Isten kegyelmének. Az én érdemem legfeljebb az, hogy együttműködtem az Isten kegyelmével és nem ástam el a talentumaimat” – mondta a rektor. Beszéde végén a jelenlévők imáját kérte, hogy valamennyien megérjék a hetven, nyolcvan évet erőben, egészségben, Istennel és egymással való szeretetben.

Ternyák Csaba egri érsek örömét fejezte ki, hogy ezt a születésnapot, ami alapvetően családi ünnep, ebben a nagy családban, paptársakkal, növendékekkel, munkatársakkal együtt tartja a rektor. „Az egyházmegye püspökeként az Egri Főegyházmegye nevében szeretnék neked köszönetet mondani, hogy mindannyiunk számára világító fáklya és példa vagy, hogy a magad egyszerűségével és közvetlenségével saját életeden keresztül hitelesen közvetíted nekünk Isten üzenetét. A jó Isten adjon erőt, hogy sokáig tudd folytatni ezt a szolgálatot” – zárta személyes, meleg hangvételű köszöntőjét az érsek, majd egy arany tollat ajándékozott a hetven éves születésnapját ünneplő Dolhai Lajos rektornak.

Az ünnepség keretében az Érseki Papnevelő Intézet valamint az Egri Redemptoris Mater Missziós Szeminárium növendékei is köszöntötték a rektort.

Dolhai Lajos március 11-én született a Szabolcs-Szatmár-Bereg megyei Ajak községben. 1970-ben érettségizett a Kecskeméti Piarista Gimnáziumban.

Teológiai tanulmányait 1972-ben Egerben kezdte, majd 1973-tól 1978-ig a Hittudományi Akadémia hallgatója volt Budapesten. 1977-ben szentelték pappá. Teológiai doktorátusát a budapesti Római Katolikus Hittudományi Akadémián szerezte 1978-ban, Isten igéje és a szentségek viszonymeghatározásának katolikus és protestáns modelljeiről írta doktori dolgozatát.

A Jászapátiban töltött rövid kápláni tényked ése után – 1979 és 1981 között – szentségtani-liturgikus teológiai posztgraduális tanulmányokat folytatott Rómában a Szent Anzelm Egyetemen, ahol szaklicenciátust szerzett.

A PhD tudományos fokozatot 1997-ben szerezte. 2002-ben habilitált a PPKE Hittudományi Karán. 2009 óta a PPKE Hittudományi Kar Liturgika és Lelkipásztorkodástan Tanszék egyetemi magántanára.

1981 óta tanít az Egri Hittudományi Főiskolán. 1981-től 1996-ig a prefektusi (nevelőtanári) tisztséget is betöltötte az Egri Érseki Papnevelő Intézetben.

1990 októberében mint auditor (szakértő) részt vett a papnevelés kérdéseivel foglalkozó VIII. Általános Püspöki Szinóduson.

1991-től 2008-ig a PPKE Teológiai Kar Levelező Tagozatán dogmatikát tanított. 1992-től 2008-ig az Eszterházy Károly Főiskola hittanári szak tanszékvezetője. 1994-ben nevezték ki az EGHF főigazgató-helyettesévé, 2008 szeptemberében kapta az EGHF rektori kinevezését. 2014-től 2019-ig volt a Nemzetközi Teológiai Bizottság (Róma) tagja. 2016-ban kinevezték a budapesti Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus Teológiai Bizottságának elnökévé.

Két cikluson (2005–2007, 2007–2009) keresztül tevékenykedett a Magyar Felsőoktatási Akkreditációs Bizottság tagjaként. 2007 óta az MKPK Liturgikus Bizottsága Szakértői Testületének tagja. 2008-ban a Magyar Rektori Konferencia Hittudományi Bizottsága elnökévé választották. 2017 decemberében a Szent István Tudományos Akadémia Hittudományi Osztálya rendes tagjává választotta. Székfoglaló előadását *Az Eucharisztia teológiája és a Missale Romanum* címmel tartotta 2018. április 9-én.

2017 óta a *Teologia w Polsce* Lengyelországban félévente megjelenő teológiai folyóirat (Lublin) tudományos tanácsának tagja.

Egyházi kitüntetései:

1990: érseki tanácsos, 1998: címzetes prépost, 1999: pápai prelátus; 2009: kanonok.

Az alábbi tudományos és közéleti kitüntető díjakat kapta: az Egri Hittudományi Főiskola és Érseki Papnevelő Intézet által 2011-ben adományozott Pro Seminario Agriensi; az Eszterházy Károly Főiskola által 2012-ben adományozott Az Eszterházy Károly Főiskoláért érem arany fokozata; a Szent István Társulat által 2012-ben adományozott Stephanus-díj (ő az első a magyar teológusok közül, aki nem fővárosiként megkapta ezt a díjat); a Pázmány Péter Katolikus Egyetem által 2014-ben adományozott Pázmány Péter Emlékérem; Ajak Város Önkormányzata által 2015-ben adományozott díszpolgári cím; és végül az Emberi Erőforrások Minisztériuma által 2017-ben adományozott Fraknói Vilmos-díj.

Forrás: Egri Főegyházmegye
Fotó: Federics Róbert

Udvardy György érsek vezette a keresztutat Káptalanfán

A káptalanfai hívek Udvardy György veszprémi érsek vezetésével imádkozták végig Jézus szenvedését március 11-én, pénteken délután.

A Veszprémi Főegyházmegye főpásztorának fontos, hogy a nagyböjti időben péntekenként más-más plébániai közösséggel szemléljék, éljék meg Jézus keresztútjának történéseit.

A keresztúti ájtatosság közben Isten fiára figyelünk, aki értünk szenvedett, megalázatott, meghalt, majd feltámadott. Azokat az élethelyzeteket figyeljük, amiket Jézus megélt, miközben ráismerünk saját életünkre. A küzdelemre, a megcsalattatásra, a fájdalomra, az át nem gondolt szavakra, a magányra vagy akár a félreértésekre.

A keresztúti imádság után Udvardy György szentmisét mutatott be Paál Sándor Ede plébánossal. Szentbeszédében az érsek kiemelte, hogy a nagyböjti időszak felkészít minket húsvétra, hogy méltó módon tudjuk ünnepelni azt, akik vagyunk. Méltó módon tudjuk megünnepelni Jézust, aki életet ígér és ad nekünk; aki olyan tanítást kínál nekünk, ami életre vezet bennünket. Nagyböjt megtérésre hív minket, hiszen nem lehet tisztátalan szívvel, haraggal, gyűlölettel, indulattal, félelemmel vagy akár Istennel való perlekedéssel méltó módon ünnepelni.

A főpásztori látogatás szeretetvendégséggel zárult a templom előtti téren.

Forrás és fotó:
Veszprémi Főegyházmegye

Felszentelték a megújult szentgotthárdi templomot

Március 16-án Székely János szombathelyi megyéspüspök felszentelte a kívül-belül felújított szentgotthárdi Nagyboldogasszony-templomot. Az ünnepi szentmise szónoka Pápai Lajos nyugalmazott győri megyéspüspök volt.

Bodorkós Imre plébános megköszönte elődeinek, Szentgotthárd korábbi plébánosainak a felújítás érdekében tett erőfeszítéseiket, a hívek áldozatvállalását, valamint a kormányzati segítséget.

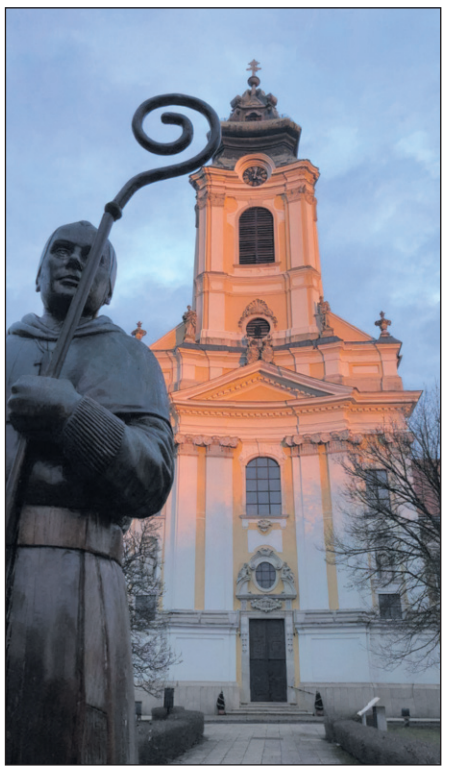

Feladatunk és felelősségünk van elődeink iránt: a kereszténység üzenetének, épített örökségünk és emlékeink, de leginkább élő templomaink megőrzése, felújítása és ahol lehet, újak építése – mondta köszöntőjében Soltész Miklós államtitkár.

Ez a templom kifejezi Magyarország, Ausztria, Szlovénia közös múltját, az egyházmegye és a szerzetesrendek közös küldetését – hangsúlyozta szentbeszédében Pápai Lajos nyugalmazott győri megyéspüspök.

V. Németh Zsolt országgyűlési képviselő felolvasta Orbán Viktor miniszterelnök levelét, ezt követően Kissné Köles Erika szlovén nemzetiségi szószóló személyes gondolatait osztotta meg a megjelentekkel. A felújított templomot Székely János megyéspüspök szentelte fel. Az oltárba Boldog Brenner János ereklyéje került.

Forrás és fotó:
Szombathelyi Egyházmegye

Új kezdetet ünnepeltek Kisbéren

Megújult a plébánia közösségi épülete

Magyarország kormánya, a Győri Egyházmegye és Kisbér város önkormányzata összefogásával sikerült megmenteni és közösségi célokra átalakítani Kisbér legrégebbi épületet. A kívül-belül felújított plébániát Veres András győri megyéspüspök, a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia elnöke áldotta meg március 13-án.

„Épüljetek lelki házzá” mottóval hívták a híveket, hogy épületeik megújulása után a közösségi építkezés kezdetéért adjanak hálát Kisbéren.

Rózsafüzér-imádsággal várták a püspöki szentmisét a templomot megtöltő hívek.

Újra közösséggel együtt ünnepelhetünk. A plébánia épületének megújítása új kezdetet jelent, Kisbér és a környék közös eseménye – mondta Veres András püspök az jelenlévőknek.

Magyaros László – akinek e napon jelentette be a főpásztor a plébánosi kinevezését – köszöntőjében kiemelte: „Új korszak kezdetén vagyunk, rengeteg lehetőség áll előttünk. Isten házában az Úrral találkozunk, a közösségi házban pedig egymással.”

A plébános elmondta, 2019-ben a plébániaépület felújításának tervezésére az egyházmegye 10 millió forintot biztosított. Ezzel indult el a megújulás folyamata. A kormány 300 millió forintos támogatásával pedig megvalósult a teljes külső és belső felújítás.

Az ünneplés a megújult plébániaépület előtt folytatódott.

Veres András püspök Isten áldását kérte az épületre és a benne élőkre. A főpásztor azért fohászkodott, hogy épüljön és erősödjön az itt élők hite, közösségi összetartása.

Ezt követően ünnepi beszédek hangzottak el.

Soltész Miklós államtitkár örömét fejezte ki, hogy összefogás nyilvánult meg itt, Kisbéren, és ez az összefogás jellemezte az építkezést is, melynek révén megszépült a település legrégibb épülete.

Sinkovicz Zoltán, Kisbér polgármestere kiemelte: építés és fejlődés jellemzi a várost. Öröm, hogy most a városközpont meghatározó épülete újulhatott meg, és folyamatosan halad előre a belváros kialakításának projektje.

A kisbériek szalagátvágással vették birtokba a közösségi épületet. Az ünneplés agapéval folytatódott.

A történelmi épület földszintjén közösségi teret és két irodát alakítottak ki. Az emeleten lesz a plébánosi lakás, és egy nagyobb fogadóterem, vendégszoba is helyet tudott kapni. Az udvar rendezése még folyamatban van. A plébános terveiben szerepel egy lourdesi barlang is, mely szabadtéri imáknak ad majd helyet; továbbá tervben van egy sütögető terület és focipálya is.

A közösségek lassan belakják az épületet: a Karitász, a családcsoport, a szentségi felkészítők, a jegyesoktatás, a katekumencsoport, édesapák közösségének otthona lesz. Nyáron hittantáborra készülnek; házaspári lelkigyakorlat, templombúcsúk szeretetvendégségei is szerepelnek a tervekben.

Trauttwein Éva
Fotó: Lambert Attila

Most kell megtennünk, amit kérnek

Menekültek segítése nemzeti ünnepünkön a Keleti pályaudvaron

Nemzeti ünnepünk, március 15-e hivatalos pihenőnap. Idén a parlamenti választások miatt az egész országban választási nagygyűlésekké váltak az ünnepi megemlékezések, az orosz–ukrán háború rémületes árnyékában. A menekültek változatlanul özönlenek, így az egyházi és civil szervezetek nem pihentek az ünnepen.

A Katolikus Karitász a háború első percétől kezdve segíti a menekülteket, önkéntesei Budapesten, a Keleti pályaudvaron csaknem két hete vannak kint, most is a Baross térre nyíló váróterem bejáratánál található a sátruk. Rengetegen vannak, menekültek, önkéntesek, segítők, adományozók, a pulton és a háttérben is konzervek, édességek, ásványvizek, tisztítószerek.

Mindenki tevékenykedik, minden mozgásban van.

A derűs, mosolygós Petres Erika Lúcia domonkos nővér rendtársaival együtt reggel óta van itt, hamarosan érkeznek az újabb önkéntesek, akik felváltják őket. Kérdésünkre elmondja: mivel ma nem volt tanítás a Sapientia Szerzetesi Hittudományi Főiskolán, magától értetődő és természetes volt számukra, hogy kijönnek segíteni. Ma csak nagyon kevés magyar menekült érkezett, többnyire ukránok jöttek, akikkel nem nagyon tudtak kommunikálni, de voltak közöttük olyanok, akik a telefonjukon megmutatták a szétbombázott otthonukat. „Folytak a könnyeink, sírtunk egymás mellett." A menekültek rendkívül hálásak azért, amit kapnak, az élelemtől kezdve a tisztítószereken át mindenért.

Az arcok nagyon szomorúak, fásultak, ami érthető, otthagyni mindent, és eljönni a teljes bizonytalanságba… Bizonyos szempontból már biztonságban vannak, de más szemszögből nem.

Többnyire az idősebbek jönnek, fiatal férfit alig látni, rengeteg viszont a nő és a gyerek.

Lúcia nővér számára megrendítő, hogy milyen sokan segítenek.

Folyamatosan jönnek olyanok is, akik adományokat hoztak. Mondták, hogy átutazóban vannak, van egy órájuk: miben segíthetnek? Ugyanakkor megrázó látni a menekülteket és a képeket is, hogy a borzalomból jönnek. A domonkos nővér azért is megdöbbent, mert azt hitte, felnőtt már az emberiség annyira, hogy ne háborúval intézze el a problémákat, de sajnos úgy látszik, mindig akad néhány hatalomvágyó személy, aki kihasználja ezeket a helyzeteket.

Nem lehet tudni, mennyi ideig tart a háború, de azt érezni, hogy az ezzel együtt járó bizonytalanság hullámokban ér el minket is, fel-felmerül az emberekben a kérdés: mi van, ha nekünk is mennünk kell? Semmi másban nem bízhatunk, csak az Úr kegyelmében.

Az, hogy ebben a tragikus helyzetben ennyi ember összefogott, és segít a rászorulókon, egyértelműen Isten kegyelmének a műve.

Folyamatosan érkeznek az adományozók, rengetegen vannak. Feltűnik közöttük egy idősebb házaspár, akik két bevásárlókocsiból pakolják ki adományaikat, ételt, ruhaneműt, tisztítószert. Autóval szállították ide a csomagot, a férfi visszamegy a kocsihoz, hogy behozza azt, ami nem fért bele a vásárlókocsiba: hálózsákot és összeállítható tábori ágyat. A hölgy szavaiból kiderül: két-három naponta hoznak adományokat, kötelességüknek érzik, hogy segítsék azokat, akik ilyen nehéz helyzetbe kerültek. Ez nem kérdés számukra.

Flavio Depaula Silvio érseki titkár harmadik napja önkénteskedik a karitásznál. Elmondja: nagyon megragadta a vasárnapi evangélium, hogy fel kell menni a hegyre, és nem tétovázni kell, hanem lejönni onnan. Van mit tennünk. „Amikor itt jártam Czerny bíborossal (Michael Czerny, Ferenc pápa különleges követe a múlt héten Budapestre látogatott, és elment a Keleti pályaudvarra is, a Katolikus Karitász és a Magyar Máltai Szeretetszolgálat sátrához, megáldotta szolgálatukat – B. D.), vagy akár máshol is voltam, eszembe jutott a minőségi idő fontossága. Ebbe beletartozik az is, hogy mosolyt adjunk az embereknek az élelem mellett, ami kizökkenti őket abból a tragédiából, ahonnan eljöttek."

Az emberek nyomorúságos állapotban érkeznek ide, egy-egy szatyorral, néhány papírral, kopott útlevéllel, kevéske pénzükkel, parányi lelkesedésükkel. Nagyszülők, tizennyolc év alatti fiúk, nők, gyerekek. Az ismeretlen felé mennek, fogalmuk sincs, hogy hová, nincsen céljuk. Ez a legrosszabb talán. Vajon milyen jövő vár arra a rengeteg kisgyerekre, akiket magukkal hoznak? Talán jó volt ez a néhány napos szünet, hogy az ember sok mindent végiggondoljon, megtapasztalja a valóságot, azt, amit sokszor csak kívülről látunk. Egyébként nem törődünk ezekkel a fontos dolgokkal.

A menekültek segítése nemcsak külső, hanem lelki segítség is, ami saját lelkünkből származik, és ha ez így van, akkor felmentünk a hegyre, megpillantottuk azt a pici mennyországot, amiről vasárnap hallottunk, de aztán lejöttünk a hegyről, és itt van a mindennapi valóságunk, amit az Isten kezébe teszünk. Ez is egy kis mennyország.

Láttam itt segíteni pap testvéreimet, diakónusokat, cserkészeket, civileket, fiatalokat, időseket. „Óriási lehetőség ez, mindannyiunkat megszólít a helyzet. Ha pedig ez a megszólítás megérinti a lelkünket, akkor eljövünk, és segítünk" – teszi hozzá Flavio atya.

A Katolikus Karitász pultjánál a Műegyetemen működő katolikus ifjúsági közösség két tagja, Gáspár Gyöngyös és Pozsgai Dániel adogatják ki a szükséges dolgokat a menekülőknek. Elmondták: a Karitász meghirdette a közösség önkéntes munkacsoportjánál, hogy segítségre van szükség, ezt kiírták a Facebookra is, és most itt vannak. Gyöngyös már a múlt hétvégén is itt volt, Dánielnek ez az első napja, de mindketten úgy tervezik, hogy egész héten kijönnek. A menekülők arcán tükröződő szenvedés fájdalommal tölti el őket, de annak örülnek, amikor egy kisfiúnak adnak egy kicsi csokit, és fülig ér a szája, annyira boldog.

Ugyancsak a pult mögött segédkezik a tizennégy éves Fejérdy Piroska, a Szent Angéla Ferences Általános Iskola és Gimnázium diákja, aki az édesanyjával van itt. Hangsúlyozza: ezeknek az embereknek borzasztó nehéz a helyzetük, elűzték őket az otthonukból, a hazájukból.

Arra gondolt, valamit neki is tenni kell értük, hogy legalább egy picivel könnyebb legyen nekik.

Piroska nem látta még a nyomorúságnak ezt a szintjét, ez mélyen megérintette a lelkét. Amikor értesült arról, hogy kitört a háború az oroszok és az ukránok között, el sem tudta képzelni, mivel jár ez. Itt viszont folyamatosan szembesül a menekültek szenvedésével, akik közül sokan egyik napról a másikra földönfutókká lettek.

A tizennégy éves diáklány azt is megemlíti, hogy a jövőben megpróbálja jobban megbecsülni azokat a dolgokat, amik számára természetesek, másoknak viszont sajnos egyáltalán nem azok.

A marokkói születésű Malina első alkalommal van itt, a karitász piros mellényét viseli. Étellel, itallal, tisztítószerekkel teli kosarat tart a kezében, így járkál fel-alá, fogadja a vonattal érkező menekülteket. Természetesnek tartja, hogy itt van, mivel az embereknek szükségük van segítségre, ez a legkevesebb, amit megtehet. Egy éve önkénteskedik Magyarországon, eddig hátrányos helyzetű gyerekeknek segített, most pedig, hogy kitört a háború, itt szolgál.

Soós Károly történész, diakónus egyike volt azoknak, akik 1991-ben újraindították a karitászt. Negyvenkét éve foglalkozik nemzetpolitikával, rengetegszer járt Kárpátalján, három hónapot lakott ott. 2004-ben 1800 biciklit hordott ki 48 középiskolába és gyermekotthonba. Így aztán nem is lehet kérdéses, hogy itt van és segít ezeken a szerencsétlen embereken, akik egy igazságtalan háború pusztításainak szenvedő alanyai, derékba tört az életük. Különösen szívszorító látni a gyerekeket, akikben ez a rettenetes élmény örökre megmarad, még ha idővel remélhetőleg rendeződik is az életük. Érzelmileg teljesen azonosul a szenvedőkkel, és diakónusként is kötelessége segíteni.

Soós Károly emlékeztet rá: Kárpátalján jelenleg béke van, és remélhetőleg ez így is marad. A segítség természetesen oda is elkel, mert kifogyóban vannak a készletek, így többek között élelemből, és a segélyek egy részét most már Ukrajna belsőbb részeibe viszik tovább.

A diakónus úgy érzékeli, hogy a segítségnyújtás terén létrejött a nemzeti összefogás, és a hazánkba érkező menekültek érzik ezt.

Az is lényeges: az, hogy mi most szeretettel fogadjuk őket, megmarad bennük jó élményként, és ha megszületik majd a béke, ennek jó hatása lesz a kárpátukrajnai magyarok sorsára is; egészen biztos, hogy közelebb hozza a magyar és az ukrán nemzetiségű embereket.

A karitász pultja mögött, a háttérben Kóta Quirin ferences növendék fantasztikus műgonddal válogatja az adományokat, teszi sorba őket, hogy minden áttekinthető legyen. Elmeséli, hogy a plébániáján, ahová tartozik, a karitász vezetői mondták, hogy van lehetőség az önkénteskedésre, és mivel a hosszú hétvége következtében nincs tanítás a Sapientián, kijött ide segíteni.

Pakolás közben nem nagyon találkozik menekültekkel, de látja, hogy nagyon sokan vannak. Azok számára, akik a pultnál vannak, nagy segítség, hogy azonnal a kezükbe adhatja a kért élelmet vagy egyéb csomagot. Quirin testvér kifejtette: ferencesként nagyon fontos számukra a béke, mind a külvilágban, mind belül, az istenkapcsolatukban. A nagyböjti időszak különösen alkalmas arra, hogy jó cselekedetekkel és lemondásokkal felkészüljünk a húsvét ünneplésére.

Keresztényi kötelességünk segíteni a szenvedőkön. A menekültekkel, az Ukrajnában harcoló katonákkal, az áldozatokkal pedig együttérzünk, imádkozunk értük, az elhunytak lelki üdvéért, és azért, hogy a Jóisten kegyelméből ez a szörnyű helyzet mielőbb véget érjen.

A hatalmas várócsarnok hátsó részét a szervezők gyermekőrzőnek rendezték be. A gyermekek és a szülők takarókon ülnek, a kicsik többsége óvodáskorú vagy maximum hét-nyolc évesek. Rengeteg a játék körülöttük, szinte minden kisded játszik valamivel.

Az aranyszőke hajú Flóra tizennégy éves, a Fazekas Mihály Gyakorló Általános Iskola és Gimnáziumba jár. Most éppen szemeteszacskó van a kezében, a hulladékot szedte össze.

Egyébként nagyon sokat játszik a gyerekekkel, boldog, ha mosolyogni látja őket. Imádkozik értük, hogy legyen szebb a jövőjük, és kapják vissza az édesapjukat is.

Az adományozók ide is folyamatosan érkeznek. Egy háromgyermekes anyuka, Annamária már többször járt itt, és játékokat hozott a gyermekeknek. Most a legkisebb fiával érkezett. Ha valakinek menekülnie kell, az emberek érthető módon először nem a játékokat pakolják be. Amikor adományokat hozott a férjével, látta, hogy a kismamák ülnek, mellettük a gyermekeik, nem tudnak mit kezdeni magukkal. Ezért határozta el, hogy játékokat hoz nekik, így tegnap kisautókat – és öröm volt látni, hogy azonnal felpattantak, és játszani kezdtek. Ma már rengeteg játék van a kicsik kezében, autó, matchbox, repülő.

Egy kisgyermek kezében játékrepülőgép, boldogan, elmélyülten játszik vele. Elképzelem, hogy a valóságos harci repülő talán ebben a pillanatban is bombázza az ukrán városokat, lehet, hogy éppen azt, ahonnan a testvéreivel együtt kimenekítette az édesanyja. Jó lenne hinni abban, hogy mire felnő, már nem lesznek háborúk, de tudom, hogy ez illúzió. Az viszont valóság, hogy Szent Pál szavai is igazak, az emberiség történetének minden korszakában: ha eluralkodik a sötétség, túlárad a kegyelem.

Bodnár Dániel
Fotó: Merényi Zita

Hogyan lehetünk jobb emberek?

Családpasztorációs találkozót tartottak Budapesten

Hosszú szünet után ismét személyes részvétellel rendezhették meg a családpasztorációs papi találkozót a Katolikus Pedagógiai Intézetben. Március 18-án római és görögkatolikus papok, állandó diakónusok járták körül Marton Zsolt, az MKPK családreferens püspöke vezetésével a családpasztorációs munka legfontosabb kérdéseit.

Marton Zsolt püspök köszöntőjében beszámolt a referensi megbízatása óta végzett munkáról, mely a pandémia meghúzta keretek között folyt, valamint a jövő programterveiről. Elmondta, a MAKACS (Magyar Katolikus Családegyesület) helyébe lépő Családiroda tevékenységében a közös gondolkodásra kíván építeni.

Tagjai, Tóth András görögkatolikus pap, a Váci Egyházmegye spirituálisa, Jean-Yves Brachet OP teológus, Bognár István, a Brenner János Papnevelő Intézet spirituálisa, Rolik Róbert, a Váci Egyházmegye családreferens papja, Takács Bálint és felesége, a Váci Egyházmegye családreferensei, Krúdy Tamás újságíró részvételével havonta tartott találkozóik hivatottak kijelölni a családpasztoráció irányát.

A következő időszak fontos programokat tartogat: májusban reményeik szerint meg tudják rendezni a családkongresszust. Szintén májusban Vácott tartják a Katolikus Családszervezetek Európai Föderációja (FAFCE) közgyűlését. Tavaly októberben Marton Zsolt váci megyéspüspök a népes magyar küldöttség élén nemcsak részt vett a szervezet közgyűlésén, előadást is tartott. Elmondta, ránk, magyarokra vágyakozva tekintenek, követnek minket, értékelik, hogy a kormány családpolitikája szinkronban van az Egyház családdal kapcsolatos tanításával.

A találkozón Görföl Tibor teológus a Pécsi Egyházmegyében indult programsorozatot, a férfitalálkozók koncepcióját mutatta be. Előadása a téma mélyére ment: Miért veszít az Egyház híveket? Hol és milyen szerepben vannak jelen a férfiak az Egyházban? A teológus maga is belekapcsolódott az előadás- és beszélgetés-sorozat megszületésébe, mint férj, apa és egyházközségi tag személyesen érintett résztvevője a folyamatnak.

A Felföldi László megyéspüspök által kezdeményezett férfitalálkozó koncepciója egy a püspök által összehívott, mintegy 30 fős csoport együttgondolkodásában forrta ki magát. Itt kristályosodtak ki a mára az egyházmegye hét településén tartott találkozók témái, hangsúlyai. Görföl Tibor rátekintve európai országok valláshoz, hitélethez való hozzáállására, David Martin vallásszociológus nyomán azt állapította meg, vízválasztó, hogyan reagál az Egyház az embereket foglalkoztató fontos kérdésekre. Ott, ahol magatartása nem elidegenítő, ahol azonosulásra alkalmas válaszokat kínál, a templomokban van élet. „Aminek a Pécsi Egyházmegyében tanúi vagyunk, egy ilyen kérdésfeltevés és válaszkísérlet. A főpásztor kezdeményezése előtérbe állítja a férfiakat, a férfiak sorskérdéseit. Ezek megszólítják őket, és alkalomról alkalomra többen kapcsolódnak be a sorozatba."

A találkozókat előkészítő egyeztetések jó hangulatú légköre elő tudta hozni a résztvevőkből az egyházi életben megélt sérelmeiket. „A szóvá tett sebek feldolgozhatóvá válnak, az oldott légkör gyógyító erővel bír" – állapította meg a teológus. Így kristályosodtak ki a témák: férfi mivolt, férfisors, a férfi és a munka, a férfi és a jellem. A négy nagy témában érintették a test és lélek, a fiúk nevelése, a családfői szerep, a szenvedély és erő, a magány és barátság, egészség és betegség, lelkiségi élet kérdéseit. Ezek az egyházmegye hét településén elindított találkozók alapkérdései.

A Pécsett 250-300, a többi városban 100-150 fővel zajló találkozók látogatottsága azt mutatja, sikerült jó kérdéseket feltenni, és azokat a férfiak számára vonzó légkörben dolgozzák fel az előadók.

A megszólalások szemléletmódját meghatározza, hogy mindig a tényleges élethelyzetből indulnak ki, lélektant csak mértékkel hoznak be, igyekeznek a nagy könyveink – *Szentírás* – mellett más forrásokat is bevonni a feldolgozásba. Az előadások összeállításában törekszenek arra, hogy különféle lelkiségi hagyományok, tudományágak szólaljanak meg. Az összejöveteleken teret adnak a humornak, és mindig van ének. Görföl Tibor néhány konkrét kérdést kiemelt munkájukból: Mennyire kell törekednie a férfinak a biztonságra? Hol kell vállalnia az új kockázatát? Hogyan léphet ki a rutinból, és hogyan tud imaéletet kialakítani? Az előadó elmondta, mennyire fontos a férfiak számára arról hallani, miként változott az Egyház teológiai gondolkodása a halálbüntetésről, demokráciáról, mit gondol a háborúról, a homoszexualitásról. Beszámolt arról a tapasztalatáról is, hogy a közéletünket jellemző ideológiai megosztottság, hogy keresztény körökben is eltérően ítélünk meg közéleti kérdéseket, nem ásnak árkot a találkozó résztvevői közé.

Az élet mély rétegeibe már nem jutnak el ezek a törésvonalak. Hogyan lehetek jobb ember? Ez a megrendítő kérdés fogalmazódik meg a résztvevőkben – összegezte élményét a teológus.

A megfogant élet védelme volt a nyáron felszentelt Eredics Gergő előadásának témája. A fiatal pap tapasztalata, hogy sokan vannak érintettek, amikor az abortuszról beszélünk. Gyerekek között végzett munkája is arra figyelmezteti, nagyfokú érzékenységgel kell közelítenünk egymáshoz.

Hogyan forduljunk abortuszon átesett asszonyokhoz? – a kérdésre adott válaszok egy olyan szemléletből kell hogy fakadjanak, melyet a szeretet – erosz, filia és agapé – helyes és mély megértése határoz meg. Isten szeretné, hogy legyünk – ennek tudatát kell minden megszólalásunkban közvetítenünk. Fontos kimondani az Egyház tanítását, de nem mindegy, hogyan – hangsúlyozta az előadó. – Soha nem feledkezhetünk meg arról, hogy a bűnt ki kell mondani és el kell utasítani, de a bűnöst fel kell emelni. Osztozni a gyászban, minőségi időt adni a szenvedőnek, de emellett konkrét segítséget is. Információkat, segítő szervezetekhez való eljutás lehetőségét.

Eredics Gergő előadását megrendítő tanúságtétellel zárta. Egy fiatal anyáról, aki vállalta a terhességet, és akit a vallásos családja meg nem értése juttatott el oda, hogy a megszült ikerpárt örökbe adja. „A húgom és én voltunk az az ikerpár. Megszülettünk, vállalták értünk az áldozatot. Életünk Isten ajándéka, az ő jelenlétében élünk."

Frivaldszky Edit az Együtt az Életért Egyesület képviselőjeként *Kiutak a krízishelyzetekből* címmel hozta közelebb a résztvevőkhöz az abortusszal terhelt élethelyzetet, és mutatta be, hogyan áll a nők mellett szervezetük. Az Emberi Méltóság Központ munkájába is betekintést adott, melynek az a célja, hogy szemléletváltást indítson el a társadalomban az abortusszal kapcsolatban. A nem kívánt terhességre nem lehet az abortusz megoldás – erre kíván rámutatni egyesületük munkája. Levetítették a *Váratlan élet* című mozifilm rövid előzetesét. Az előadó elmondta, a film létrejöttének kulisszatitkai is azt erősítik, milyen nagy az érintettség itthon és a film készítésének országában, Amerikában is.

Marton Zsolt szerint nagyon fontos, hogy papként lássuk, mi a szerepünk az abortusz körül.

A családpasztorációs találkozó résztvevői csoportbeszélgetésekben boncolgatták tovább az előadások témáit.

Trauttwein Éva
Fotó: Lambert Attila

Az összekulcsolt kezek erejében bízva

Interjú Fekete Szabolcs Benedekkel, a Szombathelyi Egyházmegye kinevezett segédpüspökével

(Folytatás az 1. oldalról)

Amikor beléptem a kápolnába, és letérdeltem az Oltáriszentség előtt, szíven ütött a Szűzanyát ábrázoló ikon. S miközben még sorjáztak bennem az ellenérvek, hogy miért nem vagyok alkalmas a feladatra, a Szűzanyára tekintve a Magnificat szavai jutottak eszembe, és a nemek kisimultak, igenné változtak.

– Sokan gratuláltak?

– Miután hivatalossá vált a hír, az a benyomásom támadt, hogy diszpécsernek neveztek ki: állandóan csörgött a telefonom. Jó volt megtapasztalni, hogy sokan együtt örülnek velem, biztatnak és szurkolnak nekem.

– Mit hoz magával a családjából?

– Ha a családomra, a gyermekkoromra gondolok, az egyszerűség és a szegénység jut eszembe. Ma már hihetetlenül hat, de emlékszem, amikor ritkán narancsot ettünk – hárman voltunk testvérek, én a legkisebb –, egyszer kivételesen három gerezd jutott nekem. Tisztes szegénységben éltünk. De annak ellenére, hogy minden ki volt centizve, boldog gyermekkort mondhatok magaménak. A szüleim mindketten munkások voltak, nagyon sokat dolgoztak. Munkaidő után legtöbbször még folytatódott a nap, kimentünk velük a földekre, a szőlőbe. Amit örökségül kaptam, az a tisztességgel, becsülettel ellátott munka szeretete. Nekik köszönhetem a munkabírásomat.

– A bencés iskolaévek menynyire voltak meghatározóak az életében?

– Szerettem a Győrben töltött éveket. Nekem még szerencsém volt, hiszen abban az időben sok bencés tanított minket. Az iskolában közel negyvenen voltunk egy-egy osztályban, s mindegyiknek az osztályfőnöke és a prefektusa bencés szerzetes volt. Jó visszaemlékezni arra, hogy figyelemmel és tisztelettel hallgattuk őket. Sok mindenkinek a példája van előttem. Például Jáki Teodózé, akit sokszor mintha nem vettünk volna elég komolyan. Szava járása volt, énekórán gyakran hallottuk tőle: ha valamit ajándékba kapunk, egy jó magyar azt mondja: Köszönöm szépen! De ha azt szeretnénk, hogy az édesapánk is büszke legyen ránk, akkor azt mondjuk: Isten fizesse meg!

– A papságra Budapesten, a Központi Papnevelő Intézetben készült. Hogyan tekint vissza azokra az évekre?

– Tanulmányaimat tekintve a legboldogabb éveket éltem meg a szemináriumban, illetve egyetemistaként a Pázmány Péter Katolikus Egyetem Hittudományi Karán. Annyira jó volt az évfolyam, hogy félévente mind a mai napig összejárunk. Ez nemcsak a baráti kötelékek megtartása miatt fontos, hanem azért is, mert a találkozók folyamatosan tükröt tartanak elénk, láthatjuk, miben és hogyan változunk. Az évfolyamból nem mindenki lett pap, de mindenkivel jó kapcsolatot ápolunk. Bíró László püspök, akkori rektorunk is eszembe jut, akit azóta is évente felkeresünk az egykori évfolyamtársaimmal. Több volt ő mint fegyelmi elöljárónk. Igazi lelkipásztorként, spirituálisként, jó tanácsadóként figyelt ránk, és ezt teszi ma is. Mindig hangsúlyozza, hogy maradjunk meg embernek és normálisnak – ez egy életre való feladat.

– Nyáron lesz húsz éve, hogy pap, jelenleg plébániai és irodai szolgálatot végez. Hogyan látja, mi az, ami gazdagította az eddigi úton, és amit püspökként is tovább kamatoztathat?

– Püspöki jelmondatomat János evangéliumából választottam: „Legeltesd bárányaimat!” Most már tisztán értem azt a bölcsességet, ami jelenlegi és korábbi főpásztorom kérésében megnyilvánult. Mindketten arra figyelmeztettek, amellett, hogy az irodán szolgálom az egyházmegyét, sose feledkezzek el a közvetlen lelkipásztori munkáról. Ezt a plébániai szolgálatom révén tudtam megtapasztalni, különösen a családok lelkipásztori szolgálatában. Olyan jó volt megélni, hogy a családok a plébániámon nyitottan fogadtak, azzal, hogy legyünk egymás életének részesei, osztozzunk az örömökben, és segítsük egymást a nehézségekben. Ez nagy erőt ad a hétköznapokhoz. De fontos, hogy azokra is gondunk legyen, akik közvetlenül nem tartoznak a plébániához. Nagyon sok olyan gyermeket kereszteltem meg, aki csonka vagy rendezetlen hátterű családból származik. Ilyenkor arra figyelek, hogy a legnagyobb örömmel fogadjam őket, és a szentséget kiszolgáltatva együtt örüljünk az istengyermekség kegyelmének. Ez meghálálja magát, amikor később a szülők is feltűnnek szentmiséken, vagy amikor az iskolában az erkölcstan helyett bizalommal teszik le a voksukat a hittan mellett.

Fekete Szabolcs Benedek Kőszegen született 1977. december 17-én. 2002. június 26-án szentelték pappá a szombathelyi székesegyházban.

Tanulmányait a kőszegszerdahelyi általános iskolában (1984–1992), a győri Czuczor Gergely Bencés Gimnáziumban (1992–1996) és a Pázmány Péter Katolikus Egyetemen (1996–2002) végezte.

Káplánként szolgált Szentgotthárdon 2002-től 2006-ig, plébánosként Csákánydoroszlón 2006 és 2009 között. Szombathely-Szőlősön 2009 óta tevékenykedik plébánosként.

Egyéb megbízatásai: 2008–2009-ben az Őrségi Kerület kerületi esperese volt, majd 2009 óta püspöki irodaigazgató. A Szombathelyi Egyházmegyei Bíróság jegyzője 2013-tól, valamint a Szombathelyi Egyházmegye családpasztorációs felelőse 2019 óta.

– Miben segítette a fejlődését, hogy tizenharmadik éve irodaigazgatóként szolgál a hivatalban?

– Eleinte nehéz volt ez a száraz feladat, próbáltam lelkiséget találni benne. Idővel aztán rájöttem, hogy a munkám itt is szolgálat. Amikor nehézségeket kell megoldani, a segíteni akarás lelkületével igyekszem tenni a dolgomat. Az évek alatt ez sok falat lebontott, és a papokkal bizalmi viszonyt sikerült kialakítanom. A legtöbben megosztják velem az örömeiket, és a nehézségekben is megkeresnek.

– Eddigi szolgálata helyén segédpüspökként folytatja majd a munkát. Milyen előnyöket jelent, hogy itthon marad, és nem egy ismeretlen egyházmegyébe kerül?

– Természetesen örülök, hogy itthon folytathatom a szolgálatomat, immár segédpüspökként. Ismerem az egyházmegyét, nem kell időt töltenem azzal, hogy bemutatkozzam. A Jóisten megadta, hogy senkivel szemben nem alakult ki bennem előítélet. Ha ezt a lelkületet továbbra is meg tudom őrizni, azt hiszem, az eddigi tapasztalatok alapján szeretettel tudom folytatni a szolgálatomat.

Az is jóleső bizalmat mutatott, hogy a kinevezési folyamat több éven át tartó időszaka alatt valamennyi pap testvér megtartotta a titkot, és semmilyen módon, még utalással vagy élelődéssel sem hozták a tudomásomra, hogy a jelöltek közé javasoltak. A kinevezésem után pedig együtt örültek velem. Ezért hálás vagyok nekik, és köszönöm a bizalmukat.

– Mikor lesz a szentelés, és kik lesznek a szentelők?

– A püspökszentelés április 18-án, azaz húsvéthétfőn, délután 3 órakor lesz Szombathelyen, a székesegyházban. Főszentelőnek Erdő Péter bíboros prímást kértem meg, azért is, mert papnövendékként mindig lelkesített, nagy tudással és alapossággal vezetett be bennünket a kánonjog rejtelmeibe. Az egyik társszentelő Veres András győri megyéspüspök, korábbi főpásztorom lesz, hiszen fiatal papként sok mindent tőle tanulhattam meg, és az ő bizalmából lettem irodaigazgató. A másik társszentelőnek pedig Székely János megyéspüspökömet kértem meg, akinek élete és nagy szíve, mindenkit segítő embersége példaértékű számomra.

– Mivel telik majd a szentelésig tartó időszak?

– Gyors felkészüléssel, hiszen alig egy hónap van hátra, és rengeteg a gyakorlati tennivaló. De szeretnék hangsúlyt helyezni a készület lelki oldalára. Nagy örömömre szolgál, hogy Németh László, a Győri Egyházmegye székesegyházának nagyprépostja nyugdíjasként vállalta a felkészítésemet. Így pár napig csendben, őt hallgatva Győrben fogok készülni a szentelésre.

– Jól gondoljuk, hogy Győr a diákévei miatt is kedves Önnek? Hazalátogat a Könnyező Szűzanyához?

– Győr valóban nagyon közel áll a szívemhez, és a Szűzanya is. Gyermekkoromban édesanyám és nagymamám, ha tehették, minden évben elvittek a győri Könnyező Szűz Máriához. Jó volt megtapasztalni, hogy a Szűzanya szeretete és tisztelete generációkon át megmaradt. Diákként magam is sokszor kértem égi Édesanyánk pártfogását. Ma is gyakran fordulok hozzá segítségért, hogy édesanyaként gyengéden javítson a kéréseimen, és úgy terjessze Isten elé.

– Megosztja velünk, hogy most milyen kéréssel fordul a Jóistenhez?

– Nagyon röviden csak annyit kérek, hogy jó pásztor maradhassak.

– Az olvasók és az egyházmegye hívő népe hogyan tudja segíteni a további szolgálatát?

– Úgy gondolom, nagy szükség van az imádságra. A szomszédunkban zajló háború is megmutatja, hogy amikor egy édesanya a gyermekét, feleség a férjét kénytelen harcba engedni, az imádság az egyetlen és szükséges jó, amit bizalommal meg kell tennünk a békéért. Úgy gondolom, a Szombathelyi Egyházmegye területére is igaz, ami országosan jellemző: a szekularizáció, amit a világjárvány csak felerősített. Magam az összekulcsolt kezekben, azok erejében bízom, még akkor is, ha kevés a kéz. Már nem tömegeket látok magam előtt, hanem a kevesek csodáját, azokét, akik összekulcsolt kezekkel reménykednek, bizakodnak és szeretnek.

Kuzmányi István
Fotó: Merényi Zita

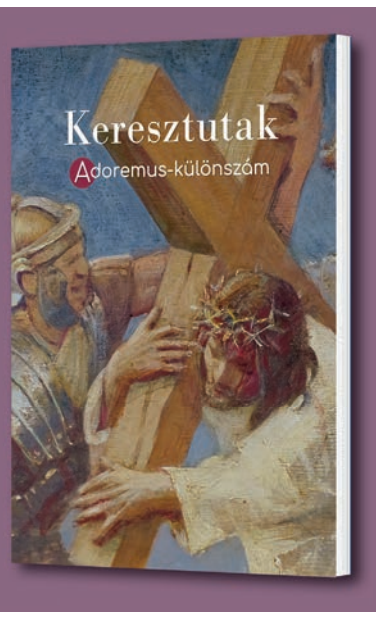

AZ Új Ember KÖNYVESBOLT AJÁNLATA

KERESZTUTAK
Adoremus-különszám

Michael Marsch OP
AZ IRGALMASSÁG JELZŐTÜZE

MAGYAR KURÍR KATOLIKUS HÍRPORTÁL
Webboltunk címe: bolt.ujember.hu
Új Ember kiadványok

IMAÓRA

Kútvölgyi Szűz Mária-engesztelőkápolna: engesztelő virrasztás hazánk lelki megújulásáért minden csütörtökön 20 órától péntek 5 óráig az Oltáriszentség előtt. 22 órakor szentmise. Cím: 1125 Budapest, Galgóczy u. 49. (BKK: a Széll Kálmán térről a 128-as busszal a végállomásig, a Regőczi István térig.)

Az Örökimádás-templom (Budapest, IX. kerület, Üllői út 75–77.) szentségimádási rendje: hétköznap 8 órától 18 óráig, vasárnap 12 órától 18 óráig. Minden csütörtökön a 17 órakor kezdődő imaórán, majd az azt követő szentmisén előre felvett miseszándékokért imádkoznak. Minden hónap első csütörtökén Erdő Péter bíboros celebrálásával papi és szerzetesi hivatásokért, a másodikon a templom karitászcsoportjának szándékára, a harmadikon az imaládába elhelyezett szándékokért imádkoznak.

A Szent István-bazilika Mária-kápolnájában (Budapest, V. kerület, Szent István tér 1.) égi kérésre, huszonhat éve minden csütörtökön 20 órától péntek reggel öt óráig engesztelő imavirrasztást tartunk Magyarország, a magyarság lelki megújulásáért. 21 órakor mindig más atya mutat be szentmisét a két legszentebb Szív szándékára. Mindenkit szeretettel várunk! Imádkozzunk együtt!

Elsőpénteki missziós konferenciabeszédek a magyar családokhoz a városmajori Jézus Szíve-templomban (Budapest, XII. kerület, Csaba utca 5.). A 18 órakor kezdődő szentmisék után a kistemplomban beszélgetés az elhangzott homíliáról. Mindenkit szeretettel várnak. Bővebb információ: *https://www.varosmajoriplebania.hu/*

Kaposfüreden, Szűz Mária Efezusi Háza (7400 Kaposfüred, Állomás u 61/a) várja az engesztelő híveket minden első szombaton 10 órától közös rózsafüzér-imádságra, melyet nemzetünk és hazánk lelki megújulásáért ajánlunk fel. Zarándokcsoportok bejelentkezése: Mezőfi Zoltán +36/70-363-7645. *www.mariahaza.hu*

Elváltakért és egyedül maradtakért mutatnak be szentmisét minden hónap első keddjén 17 órakor, a budapest-belvárosi Nagyboldogasszony-főplébánia-templomban (Budapest, V. kerület, Március 15. tér 2.). A szentmise után tematikus beszélgetésre hívják a résztvevőket.

Görögkatolikus Szent Liturgia libanoni Szent Charbel remete tiszteletére Budapesten, a Gazdagréti Szent Angyalok-templomban (Budapest XI. kerület, Gazdagréti út 14.) április 22-én, pénteken. A maronita remete közbenjárását kérve, ereklyés áldással a szertartást bemutatja Kocsis Tamás dél-budai görögkatolikus szervezőlelkész. A szertartások 18 órakor kezdődnek, előtte fél órával lehetőség van közös áhítaton részt venni a templomban, illetve a sekrestyében szándékot felíratni.

KILENCED

A budapesti Szent Rita-templomban (Budapest, VIII. kerület, Kun utca 5.) február 3-ától lelkigyakorlat-sorozattal készülnek a szent május 22-ei ünnepére. Szent Rita 15 éven át viselte homlokán Jézus töviskoszorújának egy sebét, ezért tisztelői 15 héten keresztül, minden csütörtökön (nagycsütörtök kivételével) imádsággal fordulnak a lehetetlen ügyek közbenjárójához. Ebben az évben a reggel 8 órakor kezdődő szentmiséket Fábry Kornél atya tartja, a nagykilenced mottója: Eucharisztia és a Szentlélek. Mindenkit szeretettel várnak. A szentmisék élőben is követhetőek, illetve visszanézhetőek a *www.szentritatemplom.hu* oldalon.

LELKIGYAKORLAT

A Szent Gellért Lelkigyakorlatos Házban (2016 Leányfalu, Móricz Zsigmond út 141.) 2022. május 20-án 18 órától 23-án 13 óráig Dr. Gál Péter atya lelkigyakorlata „A szabadulásról". Június 3-án 18 órától 6-án 13 óráig pünkösdi lelkigyakorlat Lukovits Milán ferences atyával. Június 16-án 18 órától 19-én 13 óráig Kardos Csongor ferences atya lelkigyakorlata „ A művészetek által közelebb Istenhez" címmel. Elérhetőség: 06/26-383-212, 06/30-466-0749

Bánatszelídítő. A halál közelségével és a gyász fájdalmának terhével küzdőknek, valamint a mindennapi veszteségeinken való továbblépéshez szeretnénk segítséget nyújtani sorstárscsoportjainkban. A Pasaréti Közösségi Ház I. emeleti terem (Budapest, II. kerület, Pasaréti út 102., a ferences templom bal oldalánál) kéthetente szerda délelőtt 10 órától 11.30-ig, a Szent Anna Plébánia alsó hittantermében (Aranyhal u. 1., a Batthyány téren, a templom mögött) pedig kéthetente szerda esténként 18 órától 19.30-ig. Időpont: 2022. március 30.; április 27.; május 11., 25. Az együttléteket – segítő sorstársakkal – Tegzes Katalin sa nővér vezeti.

„Minden vég egy új kezdet" címmel lelki napok a Szív Lelkiségi Központban, Tahiban (2022 Tahi, Villasor 7-9. T: 06/26-387-162.). Szeretettel hívunk és várunk megfontolásra és elcsendesedésre mindenkit, akit megszomorít a gyász, megbénít a veszteség. Időpont: 2022. április 22-én, pénteken 14 órától 24-én, vasárnap 14 óráig. Előzetes jelentkezés szükséges a programvezetőnél, Tegzes Katalinnál: *tegzesk@hotmail.com*, 06/30-462-9272. Hozza magával személyes holmiját, törülközőt, és jelezze, ha diétát kér! Megközelíthető: Volánbusz, Tahi – Hídfő mh., Bartók B. úton felfelé.

„Ne félj, nem ítéllek el!" – magzatvesztés, abortusz, vetélés okozta lelki fájdalmak feldolgozására tartanak lelkigyakorlatot 2022. április 28 – május 01. között, csütörtök vacsorától vasárnap ebédig. Elsősorban az érintett nőket, férfiakat hívják és várják. A jelentkezéseket bizalmasan kezelik! Vezeti: Kovács Ferenc diakónus, Kovácsné Treer Mária mentálhigiénés lelkigondozó. További információ: *nefeljnemitellekel@gmail.com* T.: 36/20-823-2201

SZABADTÉRI KERESZTÚT

Pest első, újjáépített szabadtéri keresztútjának megáldására nagypénteken, délután 3 órakor kerül sor a Golgota téren (Budapest, VIII. ker.), a kerület összes plébániája részvételével. Szeretettel várunk minden atyát és hívőt a többi plébániáról is, akikkel közösen végezzük a keresztutat.

BESZÉLGETÉSSOROZAT

„Férfitalálkozók" címmel férfiaknak szóló előadás- és beszélgetéssorozatot indítottak a Pécsi Egyházmegye hét városában (Pécs, Mohács, Szekszárd, Paks, Tamási, Dombóvár, Szigetvár) 2021. október 8., péntektől 2022. május 20., péntekig. A következő időpontok: 2022. március 25., április 1., 8., 22., 29. A találkozók kezdési időpontja 18 óra. Mindenkit szeretettel várnak, és kérik, hogy a szervezés megkönnyítése érdekében előzetesen feltétlenül regisztráljanak az alkalmakra. Bővebb információ: *https://pecsiegyhazmegye.hu/aktualis*

IMAEST

A Nyolc Boldogság Közösség szeretettel vár mindenkit nagyböjti imaestjére március 26-án, szombaton 18 órától az Örökimádás-templomban (Budapest, IX. ker., Üllői út 75-77. Klinikák metrómegálló vagy 4-6-os villamos Corvin-köz). 18 órakor szentmise, 19 órától imaest buzdítással, szentségimádással, gyónási lehetőséggel. Az elmélkedést vezeti: Versegi Mária Beáta nővér.

JEGYESISKOLA

Az idei keresztény jegyesiskola február 17-én kezdődött a Budapesti Katolikus Egyetemi és Főiskolai Lelkészség szervezésében. Az alkalmak szerdánként, 18 órától Budapesten, a Magyar Szentek templomában (Budapest, XI. ker., Magyar Tudósok körútja 1.) vannak – az aktuális járványügyi rendelkezések figyelembevételével, Écsy Gábor plébános jóváhagyásával. A tervezett program: Március. 30.: Gyermeknevelés a csábítások világában – kiscsoportos feldolgozás (ua.). Társadalmi hatások, melyek ránk is hatnak. Liberalizmus – rigorizmus (lazaság vagy szigor). Kommunikáció a családban. Április 6.: Ünnepek – szimbólumok – dr. Pákozdi István plébános. A házasságkötés jelképei, szertartása. Felkészülés az esküvőre. Évfordulók, jeles napok megülése a családban. A résztvevők az elvégzett kurzusról igazolást kapnak. Jelentkezni Héray András egyetemi lelkésznél lehet: *egylelkbp@gmail.com*

KÉPZÉS

A sümegi Ferences Akadémia hetedik kurzusa betegség miatt elmaradt. Pótlása 2022. március 25-27. között lesz. Előadó: Dr. Raffay Ernő professzor, előadásának címe „Mi az igazság a szabadkőművességgel kapcsolatban? (Jótékonysági egylet? Ördögi összeesküvés?)", mindkettő pénteken 16 órakor kezdődik. Ugyancsak folytatódik a „Világnézetünk keresztény alapjai" című elmélkedéssorozat is, így az Akadémiának tudományos jellege mellett lelkigyakorlatos szerepe is van. A résztvevők bekapcsolódnak a rendház és templom liturgikus életébe, a szentmisékbe és a közös zsolozsma végzésébe. Az akadémiát a Sümegi Ferences Rendház (8330 Sümeg, Szent István tér 7.) üzemelteti a kegytemplommal szomszédos kolostor épületében. A kurzus résztvevői elismerő oklevelet kapnak. Igény szerint szállásról gondoskodunk. Jelentkezni a 06/20-823-2430 mobilszámon, illetve az *effataofm@gmail.com* címen lehetséges.

KIÁLLÍTÁS

A budapesti D18 Kávézóban (Budapest, VI. ker., Dessewffy u. 18-20.) március 10 – április 3. között Stibrányiné Seidl Márta akvarellkiállítása tekinthető meg.

MEGHÍVÓ

Kaszap István születésének 106. évfordulóján ünnepi szentmisét mutat be a székesfehérvári Prohászka Ottokár-templomban (8000 Székesfehérvár, Kaszap István u. 1.) március 25-én, pénteken 17 órakor Spányi Antal megyéspüspök a város papságával, homíliát mond P. Koroknai Zoltán SJ viceposztulátor. A szentmise után Kaszap István sírjához vonulnak, hogy közösen imádkozzanak a szent életű kispap mielőbbi boldoggá avatásáért. A főpásztor szeretettel hívja a kedves híveket, a Prohászka Imaszövetség tagjait, a cserkészeket, hittanosokat és a ministránsokat is a kiemelkedő ünnepre.

A „Magyar katolikus jelenlét a világban" című, illetve a „Népek igaza" Isten szolgája Márton Áron püspök hitvallóról készült kiállítás megtekinthető a Budapest, VIII. ker., Tisztviselőtelep Magyarok Nagyasszonya téri (volt Rezső téri) Magyarok Nagyasszonya-templomban április 24-ig minden szombaton 17-19 óráig, vasárnaponként 8.30-13 óra között.

LELKI ADOPTÁLÁS

Lelki adoptálás ünnepélyes ígérettétele Pécsen a pálos templomban (7625 Pécs, Hunyadi út 70.) március 25-én, a 18 órakor kezdődő szentmise keretében. Főcelebráns: Bíró László püspök atya lesz.

ZENE

Hangversenyek és passiójáték a Ciszterci Szent Imre-templomban (Budapest, XI.ker., Villányi út 25.) 2022. március 27-én, vasárnap 15 órától, április 9-én, szombaton 17 órától, április 10-én, vasárnap 15 órától. A belépés ingyenes. Minden érdeklődőt szeretettel vár az egyházközség. Adományokat köszönettel fogadnak.

GARANTÁLTAN INDULÓ ZARÁNDOKLATOK!
ISTENI IRGALMASSÁG ÜNNEPE KRAKKÓBAN
2022. április 22-24. | 3 nap | 59.900 Ft/fő
MEDJUGORJEI ZARÁNDOKLAT
2022. április 27 - május 1. | 5 nap | 82.900 Ft/fő
ZARÁNDOKLAT A CSÍKSOMLYÓI BÚCSÚBA
2022. június 2-6. | 5 nap | 84.900 Ft/fő
ZARÁNDOKLAT MÁRIACELLBE
2022. június 10-12. | 3 nap | 59.900 Ft/fő
ASSISI SZENT FERENC NYOMÁBAN
2022. június 22-26. | 5 nap | 129.900 Ft/fő
LOURDES-I ZARÁNDOKLAT
2022. július 24-30. | 7 nap | 199.900 Ft/fő
VIA SACRA ZARÁNDOK UTAZÁSI IRODA
+36 20 500 5050
www.viasacra.hu

Negyven éve működő családi manufaktúránk templomok elektromos padfűtésének kivitelezésével foglalkozik. Hazánkban közel ötszáz templomban az általunk készített fűtést használják. Harminc éves karbantartási üzemidő, nyolc év garancia, teljes körű áramszolgáltatói ügyintézés.

Elérhetőségünk:
Correct-Vill Team Kft. • Almásy Ákos ügyvezető
www.correctvill.hu
+36 30/356-50-23

ADÁSVÉTEL

HANGLEMEZEKET, szépirodalmi könyveket vásárolok gyűjteményembe T.: 06/30346-7378, 06/1-335-5164

ÉLETJÁRADÉK

ÉLETJÁRADÉKOT fizetnék ingatlanért! T.: 06/30-370-5760

NÉMETORSZÁGBAN élő, háromgyerekes, keresztény család életjáradéki szerződést kötne idős hölggyel vagy úrral. Egyszeri nagyobb és havi fix járadékot fizetnénk megegyezés alapján élete végéig. Hívjon bizalommal. T.: 06/30-960-5395

TÁRSKERSŐ

50 ÉVES, vidámnak, komolynak mondott katolikus férfi házastársát keresi Észak-Dunántúlról. Jelige: Erkölcs

172/46 éves nő házastársat keres. T.: 06/30-476-4099

RÉGISÉG

A VISNYEI GALÉRIA régiséget vásárol. Budapest, VII. ker., Dózsa György út 44. T.: 06/1-321-7000

PAPÍR- ÉS FÉMPÉNZT, bélyeget, képeslapot, papírrégiséget és más régiségeket vásárolunk, illetve árverésre átveszünk. Budapest, VI. kerület, Andrássy út 16. T.: 06/1-266-4154. Nyitva: hétfő–szerda 10–17, csütörtök 10–19 óra között.

RÉGISÉGEK, hagyaték, örökség felvásárlása készpénzért. www.antikbudapest.hu E-mail: *antik@antikbudapest.hu* T.: 06-20/932-6495

SZOLGÁLTATÁS

FOGSOROK, hidak készítése, javítása, szükség esetén háznál is. T.: 06/1-213-5726

ÓLOMÜVEGABLAKOK restaurálását, tervezését, kivitelezését több évtizedes tapasztalattal vállaljuk. Tóth Erzsébet T.: 06/20-438-5993; *www.uvegfestesstainedglass.hu*

Új Ember KATOLIKUS HETILAP

Kiadja a Magyar Kurír
Terjeszti a Magyar Posta Rt. Hírlap Üzletág, előfizethető a kiadónál, a postán.
Nyomás: Virtuoz Kiadó és Nyomdaipari Kft. • **Ügyvezető:** Tolonics Gergely
ISSN 0133–1205
KÉZIRATOKAT NEM ŐRZÜNK MEG ÉS NEM KÜLDÜNK VISSZA.
LAPZÁRTA: 2022. MÁRCIUS 21.

Főszerkesztő és felelős kiadó: Kuzmányi István
Lapszerkesztő: Baranyai Béla • **Lapszerkesztő–helyettes:** Körössy László
Szerkesztőség: Agonás Szonja, Benke Zsuzsa, Bodnár Dániel, Bókay László, Borsodi Henrietta, Fábián Attila, Gátas Judit, Horogszegi-Lenhardt Erika, Lambert Attila, Merényi Zita, Mészáros Ákos, Pallós Tamás, Szalontai Anikó, Székács István, Thullner Zsuzsanna, Trauttwein Éva, Vámossy Erzsébet, Verestói Nárcisz
Olvasószerkesztő: Koditek Bernadett
Korrektor: Szántó István • **Tördelés:** Mészáros Ákos
Szerkesztőség és kiadóhivatal: 1068 Budapest, Városligeti fasor 42.
Postacím: 1406 Budapest, Pf.: 100 • **Tel.:** +36/1–317–3933
www.ujember.hu • e–mail: ujember@ujember.hu

Könyvesbolt: 06/1–266–0845; konyvesbolt@ujember.hu
Médiaajánlat kérhető: 06/1–317–3933; hirdetes@ujember.hu
Közlemények, gyászjelentések, apróhirdetések feladása:
+36/1–317–3933; aprohirdetes@ujember.hu; http://ujember.hu/aprohirdetes–feladasa/
Előfizetés, terjesztés: +36/1–235–0484; +36/1–633–3790; +36/1–633–3132; terjesztes@ujember.hu
Előfizetés megrendeléséhez kérjük, vegye fel a kapcsolatot kollégáinkkal a fenti elérhetőségek valamelyikén.
Egyéni egypéldányos előfizetés belföldről negyedévre: 4050 Ft, fél évre: 8100 Ft, egy évre: 16 200 Ft.
Magyar Kurír 10700732–68366180–51100005 (CIB Bank).

Azt a jót kell megtennünk, amire lehetőségünk van

Diakonátusra készülők lektoravatása Máriabesnyőn

Nagyböjt 3. vasárnapján, március 20-án a felolvasói szolgálat mellett köteleződött el tizenkét férfi. Máriabesnyőn Erdő Péter bíboros, prímás lektorrá avatta az Esztergom-Budapesti Főegyházmegye és a Váci Egyházmegye Diakónusképző Intézetének tizenkét állandó diakonátusra készülő növendékét. Az avatottak együtt ünnepeltek családtagjaikkal és plébánosaikkal.

A negyedik hétvégéjét töltötte együtt a nyolc egyházmegye huszonhat diakónusjelöltje az Esztergom-Budapesti Főegyházmegye és a Váci Egyházmegye működtette Diakónusképző Intézet képzése keretében, Márabesnyőn. Különleges alkalom ez a negyedik találkozó. Ünnep, mert az állandó diakonátus felé vezető úton ez az első fontos lépcsőfok, de azért is, mert ez alkalommal a növendékekkel együtt vannak a feleségeik, valamint a plébánosaik.

Pénteken kezdődött a program, előadások, beszélgetések, tanúságtételek, mély megosztások készítették elő a vasárnapi találkozót Erdő Péter bíboros, prímással, majd az azt követő avatás szertartását.

A találkozón a főpásztort nyolc egyházmegye nevében Molnár Ferenc, a Kalocsa-kecskeméti Főegyházmegye állandó diakónusa köszöntötte. Az „ősdiakónus” – ahogy Kunszabó Zoltán állandó diakónus nevezte őt – visszaemlékezett a kezdetekre: 1999-ben indították el a rendszerváltás utáni Magyarországon az állandó diakonátust, ekkor jött létre az első diakónusi kör, s kezdődött meg a képzés, ami akkor még leginkább tutoriális, mentori kísérés volt. Minőségi változást a Diakónusképző Intézet megalapítása jelentette, mely az ország egész területéről és külhonból egyaránt fogad növendékeket, így képzésein összeadódik a résztvevők élet- és egyháztapasztalatának gazdagsága.

Jelenleg nyolc egyházmegye huszonhat növendékét képezik, akik közül most tizenkét jelölt került avatásra.

Kunszabó Zoltán, az Esztergom-Budapesti Főegyházmegye állandó diakonátusért felelős referense rövid összefoglalót adott a képzés menetéről, tartalmáról, szemléletéről. Erdő Péter bíboros arról beszélt, miben és hogyan számít az Egyház a diakónusok szolgálatára. A diakónus bensőségesen része az Egyháznak, aki a „frontvonalban” szolgál.

A főpásztor a szolgálat kiemelt területeként említette a liturgiát, a diakónus közösségszervező szerepét, a missziót. Konkrét feladatkörként ajánlotta a karitatív szolgálatot, amelyben – utalva az Esztergom-Budapesti Főegyházmegye Szent Erzsébet Karitász Központjára – irányító szerepet szán a diakónusnak. Egyházi intézmények gazdasági vezetése, valamint a médiában való szerepvállalás ugyancsak testhez álló területek a diakónusok számára.

Erdő Péter bíboros egyházi életünk aktualitásaira is kitért. Elmondta, Ferenc pápa most adta ki a Római Kúria reformjáról szóló apostoli konstitúciót, mely egységes formába foglalta az eddig bevezetett változtatásokat. Szóba került a német szinódus témája. Van egy túlságosan radikális csoport, mely a katolikus identitással nem mindenben megegyező követelésekkel állt elő. Eljutott arra a pontra, hogy szomszédos országok püspökei konferenciái egyhangú nyilatkozatban szögezték le ellentés állásfoglalásukat. A német folyamatok okát Erdő Péter részben abban látja, hogy a szekularizált világszemlélet bekerült a hitéletbe. A végső kérdés: miért hiszünk? Ha erre válaszolni tudunk, elmondhatjuk másoknak is. Lehet, hogy nem fogják elfogadni, de meg fogják érteni. Őszintén valljuk és éljük hitünket, az az igazi tanúságtétel – fogalmazott a főpásztor.

A beszélgetést követően szentmisét ünnepeltek az egybegyűltek. A liturgia főcelebránsa és szónoka Erdő Péter bíboros volt.

A főpásztor homíliájában elmondta, „az utóbbi hetekben népünk, egyházunk, de a mi egyházmegyei közösségünk és plébániáink is szép példát adtak a szeretet gyakorlására. Ki természetbeni adományokat hozott, ki pénzt ajándékozott, ki önkéntes munkát ajánlott fel, vagy menekülteket fogadott be. De a krízisnek még nincs vége. Fontos, hogy munkánkat összehangoltan végezzük. Egyházi szállások, ingatlanok, de akár magánlakások felajánlásakor is lehetőleg vegyük igénybe az egyházmegyei karitász segítségét, összehangoló, szervező munkáját. Most avatandó lektor testvéreimet arra kérem, hogy olvassák különös szeretettel a *Bibliát*, figyeljenek Isten szavára, amely a *Szentírásból* szól hozzánk.

Adja Isten, hogy már ebben a tisztségükben és később a diakónusi szolgálatban is állandóság és segítség legyenek korunk Egyháza számára” – tette hozzá a bíboros.

Nyolc évvel ezelőtt indította el az Esztergom-Budapesti Főegyházmegye és a Váci Egyházmegye Diakónusképző Intézetét. A tanárok és oktatók döntő többségét e két egyházmegye bocsátja a képző rendelkezésére. A diakónusképző nyitott más egyházmegyés jelöltek fogadására is. A képzés helyszíne a Máriabesnyőn található Mater Salvatoris Lelkigyakorlatos Ház.

Jelenleg Magyarországon 10 egyházmegyében 162 állandó diakónus teljesít szolgálatot. Közülük 41 fő a Diakónusképző Intézetben készült fel a szentelésre.

2021-ben indult az eddig legnépesebb évfolyam. Nyolc egyházmegye 26 növendéke készül a szolgálatra most az intézményben. Az Esztergom-Budapesti Főegyházmegyéből 6, a Kalocsa-Kecskeméti Főegyházmegyéből 1, a Kaposvári Egyházmegyéből 2, a Pécsi Egyházmegyéből 1, a Szombathelyi Egyházmegyéből 4 fő vesz részt a képzésen; és elsőként a határon túlról is érkeztek növendékek: a Nagyváradi és a Temesvári Római Katolikus Egyházmegyékből 3-3 fő.

Nagyböjt 3. vasárnapján Erdő Péter bíboros lektorrá avatta az Esztergom-Budapesti Főegyházmegyéből: Bertalan Árpád, Győző Tamás, Kiss Zoltán, Kocsis Vilmos Zoltán, Lazányi Ferenc, Kuti Imre; a Kalocsa-Kecskeméti Főegyházmegyéből: Marton Tamás; a Kaposvári Egyházmegyéből: Sitkei Lukács; a Nagyváradi Római Katolikus Egyházmegyéből: Gozner Artúr Tibor; a Pécsi Egyházmegyéből: Szőts Gábor; a Temesvári Római Katolikus Egyházmegyéből: Kiss Mihály és Piklor László növendékeket.

A lektoravatást megelőző napon a növendékek házastársa és plébánosaik számára szerveztek egésznapos programot.

Trauttwein Éva
Fotó: Merényi Zita

A szerzetesek szinodális tapasztalata

Konferencia és műhelybeszélgetések a Sapientia-napon

A szerzetesek hangja – egy szinodális egyházért ***címmel rendezték meg a tavaszi Sapientia-napot március 19-én Budapesten, a Sapientia Szerzetesi Hittudományi Főiskolán. Az esemény egyik előadója Nathalie Becquart XMCJ, a püspöki szinódus altitkára volt.***

A 2023-ban sora kerülő püspöki szinódusra készülve, a Ferenc pápa által meghirdetett szinodális folyamatba bekapcsolódó hazai szerzetesi közösségek képviselői nagy számban eljöttek a Sapientia Szerzetesi Hittudományi Főiskola rendezvényére, hogy megosztva egymással a tapasztalataikat az eddig megtett közös útról, a jövőről is együtt gondolkodjanak.

Fehérváry Örs Jákó OSB a Sapientia rektora vezetésével a Veni Creator Spiritus kezdetű taizéi ima eléneklésével, a Szentlélek megszólításával kezdődött a konferencia, amelyen a közös úton való „együtt járásról”, egymás meghallgatásának az Egyházban megélt folyamatáról (szinodalitás) volt szó.

A Sapientia rektora bevezetőjében elmondta, a szinodalitást a szerzetesi főiskola „létmódjává” szeretnék tenni, ehhez járul hozzá a hallgatók számára szabadon választható szinódusi szeminárium is, amelyek részét képezte a Sapientia-napon megtartott konferencia is.

Fehérváry Jákó OSB kifejtette: nem kell magyarázni a szinodalitás lényegét annak, aki közösségben (például szerzetesként) él, mégsem magától értetődő a fogalom tartalma, pedig már az ókori egyiptomi atyák mondásaiban (apophthegmata) is megjelenik: „A felebarátunktól függ az életünk és halálunk” (Szent Antal apát).

Ferenc pápa a szinódusi folyamatot prófétai jelnek nevezte a mai világban, hiszen az Egyház abban a korban kezd beszélni egymás meghallgatásáról, amikor azt tapasztaljuk, hogy sok szempontból „személyes buborékokban” élünk, ugyanarról az eseményről homlokegyenest más vélemények alakulnak ki, szinte nincs is mód a párbeszédre. A rektor hozzátette: ugyanakkor látnunk kell, hogy egyelőre tanulási fázisban vagyunk, a szinodális létmód szemléletváltást is jelent.

Nathalie Becquart xavériánus szerzetes, a püspöki szinódus altitkára egy perc csendes elmélkedésre hívta meg a Sapientia konferenciáján jelenlévőket, majd arra, hogy ki-ki a mellette ülővel ossza meg gondolatait két percben a szinodalitásról.

Nathalie Becquart előadásában kifejtette: a szinodalitás kulcsfogalma a közösség, az interakció, a küldetés (misszió) és a részvétel.

A szinodalitásnak ugyanakkor nincs elhatárolt definíciója, azt mindenkinek a saját kultúrájában, a maga nyelvén kell megfogalmaznia, s főként megélnie. Utóbbi a fontosabb, hiszen a cél nem dokumentumok, állásfoglalások gyártása, hanem egymás meghallgatása, a másik emberre és a Szentlélekre való tényleges odafigyelés, a közös úton járás, ami segít abban, hogy az Egyház megújuljon, saját gyökereihez visszatérve és abból kiindulva.

Mindig tanulhatunk valami újat egymástól, szót kaphatnak a gyermekek is, a periférián élők is, „senki nem statiszta, mindenki főszereplő” – idézte a pápát az előadó. Megtapasztalhatjuk ezáltal, hogy a Szentlélek, aki minden megkeresztelt emberben működik, üzen.

A Szentatyának ez az ekkleziológiai víziója a II. Vatikáni Zsinat tanításából, a Lumen Gentium kezdetű dokumentumból forrásozik. Az Egyház hierarchiapiramisa helyett a horizontális jellegnek kell érvényesülnie, a szinodalitás-élmény egybefogja Isten egész népét: a pápai primátust és a püspöki kollégiumot a teljes szinodalitáson belül kell elgondolnunk. A mások feletti uralkodást fel kell váltsa a kölcsönösség, az egymásra utaltság és a kiengesztelődés lelkülete. A karizmák által mindenki hozzájárul Isten népének építéséhez.

A szinodális forma az, amely által az Egyház képes továbbadni a hitet, s ebben kucsszerepet játszanak a fiatalok. Az előadó rámutatott: a szinodalitás távolabbi, antropológiai alapja, az ember hivatása, ami nem más, mint a testvériségben élni.

Önmagunk s az Egyház megújításának célja: mélyebb kapcsolatba kerülni az evangélium üzenetével. Ebben a folyamatban úgy tanulunk, hogy közben cselekszünk.

A gyakorlatban Jézust követjük, aki az emmauszi tanítványokat először meghallgatta, s azután tanította – hangsúlyozta a püspöki szinódus altitkára.

A Sapientia-nap következő előadója Marton Zsolt váci megyéspüspök többek közt elmondta, egyházmegyéjében a „közösség, a részvétel és a küldetés” jegyében 2040-ig tartó szinodális projektet terveztek.

„Kaptam egy álmot a Szentlélektől! Evangéliumi egységben lévő közösségként építkezünk együtt. A jövőképünk: az egység” – mondta a püspök.

A stratégia szerint közösségi alapon működő központi missziós plébániák jönnek létre, amelyek életet generálnak, Isten országát építik a belső elköteleződéssel élő egyháztagok ki-ki a hivatásán keresztül.

A szerzetesi konferencia következő előadója, Kalmár Petra, a Piarista Rend Magyar Tartománya szinódusi folyamatának projektkoordinátora többek közt tizennyolc éven át tartó hitoktatói munkájáról beszélt. Rámutatott, hogy a szinodalitás folyamata félelmeinkkel is szembesít: „Sérült tanítványok vagyunk, de azért vagyunk tanítványok, mert sérültek vagyunk”, Isten belép a félelmeinkbe; a sebzett Jézus belép a rettegő tanítványok körébe és a tanítványok tanúságtevőkké válnak.”

Hortobágyi Cirill pannonhalmi főapát a konferencián a bencések szinodális tapasztalatáról beszélt, s emlékeztette a jelenlévőket, hogy a megkülönböztetés a szerzetesi élet alapfeladata, utalva az *Amoris laetitia* pápai dokumentum 8. fejezetére, valamint a Sapientia rektora után ismét egy ókori apophthegma... (mondást) idézett: „Mi a szerzetes munkája? A megkülönböztetés”, azaz felismerni a saját szívünk akaratát és megkülönböztetni Isten akaratától.

Hortobágyi Cirill OSB hangsúlyozta, a szerzetesség tapasztalata az egész Egyház számára hasznos lehet a szinodális folyamatban.

Németh Emma SSS, a Szociális Testvérek Társasága kerületi elöljárója is arról beszélt, hogy a Lélekre való hagyatkozás, a szinodalitás életstílusa a kezdetektől a szerzetesség sajátja.

2016-ban megalakult a Rendi Együttműködési Projekt (REM), amely számolva a szerzetesség hazai állapotával felvázolta az együttműködés lehetőségeit: a férfi és női rendek számos területen közösen munkálkodnak (képzések, gyermekvédelem, arculat), jelenleg pedig ad hoc működnek együtt az orosz-ukrán háború okozta helyzetben.

Deák Hedvig PO elmondta, a domonkos rendben a kormányzást kifejezett formában jellemzi a szinodális szellemiség (káptalani rendszer). Berhidai Piusz OFM ferences tartományfőnök leszögezte: a hiteles szinodalitás krisztocentrikus.

Szakál Ádám piarista tartományfőnök vázolta a korábban zajlott ifjúsági szinódussal kapcsolatos rendi tevékenységet (piarista szinódus), levonta a tanulságokat és üdvözölte a fiatalok bevonását a magasabb rendi fórum tanácskozásaiba (egyetemes káptalan). Mint mondta: „A fiatalok szeretnek minket és számítanak ránk”.

Körössy László
Fotó: Merényi Zita

HÍREK KÉPEKBEN

● **Barabáson járt a határon** március 18-án Orbán Viktor miniszterelnök, és meglátogatta a Karitász segítőpontját is. A határokon felállított segítőpontok a Karitatív Tanács tagjait alkotó nagy segélyszervezetek által koordinálva működnek.

● **A háborús Ukrajnából menekült** és a Váci Egyházmegyében befogadott, nehéz helyzetben lévő emberek számára lelki támogatást biztosítanak a váci MotiVÁCió Képzési Központ mentálhigiénés szakemberei magyar és angol nyelven. Ha az érintett sem magyarul, sem angolul nem beszél, kísérő tolmáccsal tudják fogadni.

● **Új szálláshelyet nyitott Budapesten** a háború elől menekülő emberek számára a Magyar Máltai Szeretetszolgálat. A fővárostól használatba kapott egykori Deák Ferenc Kollégiumban 36 főt tud elszállásolni a karitatív szervezet. Az újbudai szállással együtt így több mint száz ember töltheti fűtött, biztonságos helyen az éjszakát, míg továbbutazik, vagy hosszú távú szállást találnak nekik. A szállót önkéntesekkel alakította ki a Máltai Szeretetszolgálat.

Szent Mihály védelmezzen minket!

Veres András püspök kérése a papsághoz és a hívekhez

Az alábbiakban Veres András győri megyéspüspök, a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia (MKPK) elnöke köriratát adjuk közre.

Mi, keresztények nagy felelősséget hordozunk a világban, mert feladatunk, hogy az evangélium jó hírét elvigyük minden emberhez, s ugyanakkor a Krisztus által hozott békét szolgáljuk minden körülmények között.

Napjaink háborús viharában különösen fontos, hogy a béke emberei legyünk, és imádságainkkal törekedjünk megtörni a gonosz hatalmát!

Sokan ismerik XIII. Leó pápa Szent Mihály arkangyalhoz intézett imáját, amelyben békét és szabadulást kért Isten népe számára. Kérem a Főtisztelendő Paptestvéreket és a híveket, hogy ezt mind egyéni, mind közösségi imaéletünknek tegyük állandó részévé. Ezért javaslom, hogy minden szentmise végén és közösségi imaalkalmakon mondjuk buzgón ezt az imádságot:

Szent Mihály arkangyal, védelmezz minket a küzdelemben; a sátán gonosz kísértései ellen légy oltalmunk! Esedezve kérjük: „Parancsoljon neki Isten!” Te pedig, mennyei seregek vezére, a sátánt és a többi gonosz szellemet, akik a lelkek vesztére körüljárnak a világban, Isten erejével taszítsd vissza a kárhozat helyére!

Ámen.

Forrás és fotó: Győri Egyházmegye

Fogyatékkal élő fiatalok új otthona Őrbottyánban

A Magyar Máltai Szeretetszolgálat támogatott lakhatás programja révén nyolc fiatal költözhet az igényeik szerint kialakított családi házba a gödi Gondviselés Házából. A fogyatékkal élők új őrbottyáni otthonukban a nagy létszámú intézményekéhez képest családiasabb körülmények között, önállóbban élhetnek. Az épületet Kozma Imre atya, a segélyszervezet alapító elnöke áldotta meg március 11-én.

Krisztián negyvenéves, fogyatékossággal élő, nehezen kommunikáló ember; eddigi élete döntő részét nagy létszámú intézményekben töltötte. Ezek működési keretei nem tették lehetővé, hogy személyre szabott körülmények között élhessen. Az őrbottyáni házban azonban, ahová rövidesen hetedmagával költözik, akár mindennap maga dönthet arról, hogy mit szeretne reggelizni – és ez csak egy példa arra, milyen apró előrelépésekből áll össze az a változás, amelyet a Máltai Szeretetszolgálat támogatott lakhatás programja hoz a sérült emberek életébe.

A közösségi befogadásként is ismert programban a segélyszervezet a kétszáz fős gödi Gondviselés Házából nyolc-tizenkét fős otthonokba költöztet fogyatékossággal élő lakókat. 2020-ban egy gödi családi házba tizenketten, 2021-ben Veresegyházra ugyanennyien költözhettek, idén tavasszal pedig további nyolc fogyatékos ember lakhatja be új otthonát Őrbottyánban. Egyikük Krisztián.

Az őrbottyáni házat Kozma Imre atya, a Magyar Máltai Szeretetszolgálat alapító elnöke áldotta meg március 11-én, pénteken.

„A fogyatékos emberek is részei a társadalomnak. Ez azt is jelenti, hogy részei vagyunk egymás életének” – a közösségi befogadásnak ezzel az alapgondolatával indította az ünnepi eseményt Szilvásy Zsuzsanna. A gödi Gondviselés Háza intézményvezetője köszöntötte a vendégeket, köztük Herczegh Anita asszonyt, a Máltai Szeretetszolgálat jószolgálati nagykövetét; Kozma Imre atyát, a szervezet alapító elnökét; Tuzson Bence kormányzati államtitkárt; Simon Attila István szociális ügyekért felelős helyettes államtitkárt és Szabó István őrbotytyáni polgármestert.

Tuzson Bence államtitkár felidézte, hogy 2022 végéig összesen nyolcvan sérült ember költözhet új otthonba, és a beruházás a gödi anyaintézmény felújításával folytatódik. Az államtitkár hangsúlyozta: a fogyatékkal élő emberek méltó életkörülményeinek megteremtése olyan feladat, amelyben „az út maga a cél: hogy ezt a segítséget mindig meg tudjuk adni azoknak, akiknek szüksége van rá”.

Simon Attila István helyettes államtitkár köszöntőjében kitért arra, hogy jelenleg mintegy tízezer fogyatékossággal élő ember lakik még nagy létszámú intézményekben Magyarországon, és közülük csaknem kétezren költözhetnek már ebben az évben méltóbb otthonba – többek között a támogatott lakhatás programnak köszönhetően. A szociális ügyekért felelős helyettes államtitkár szerint „a máltai missziót is megtestesítő közösségi befogadás a jó út”, mert így a fogyatékkal élő emberek „olyan támogatást kaphatnak, amilyenre szükségük van, és nem egy nagy intézmény rendje szabja meg, hogy milyen életet élhetnek”.

A fizikai környezet megváltozásán túl a belső változás jelentőségét emelte ki Gifló Péter, a támogatott lakhatás program szakmai vezetője. „Akiket eddig gondoztunk, azokat mostantól támogatjuk” – mondta, hozzáfűzve, hogy a külső kereteket máltai lelkiséggel, szellemiséggel kell megtölteni.

A fészek akkor jelent életet, ha meleg. Azok, akik a lakókért felelősek, úgy biztosítják ezt a meleget, hogy a szívükbe fogadják a rájuk bízottakat. A szívünkkel kell melengetnünk mások napjait, életét” – buzdított beszédében Kozma Imre atya. Emlékeztetett: a fogyatékossággal élő lakók életében a találkozások a legfontosabbak, a napi találkozások azokkal, akik értük vannak.

„Mi csak úgy tudunk másokért élni, másokért lenni, ha bennünk pedig Jézus Krisztus él, aki értünk van” – fogalmazott a Magyar Máltai Szeretetszolgálat alapító elnöke, aki az otthont megáldva azt kérte, hogy a gondoskodó szeretet határozza meg a ház mindennapjait.

Forrás: Magyar Máltai Szeretetszolgálat
Fotó: Kovács Bence

EGRI FŐEGYHÁZMEGYE

Évkönyvben összegezték a teremtésvédelmi programokat

Gyümölcsoltó Boldogasszony ünnepét 2017-ben Ternyák Csaba egri érsek egyházmegyei teremtésvédelmi napnak nyilvánította, és az Egri Főegyházmegye fenntartásában működő iskolákat, óvodákat és kollégiumokat ehhez kapcsolódó programok megvalósítására kérte. A főegyházmegye fenntartásában működő intézmények a 2019/2020-as tanévben a teremtésvédelem terén végzett munkájukat évkönyvben összegezték.

A főpásztor felhívására ötven katolikus oktatási intézmény szervezett különféle teremtésvédelmi akciókat. Ezek sikerén felbuzdulva azóta minden tanév elején az iskolák, óvodák, kollégiumok intézményi munkatervében is megjelennek a különféle teremtésvédelmi rendezvények; csak néhány ezek közül: környezetszépítés, virágültetés, szemétszedés, papírgyűjtés.

A koronavírus-járvány sok tervet felülírt, a korlátozások és kényszerek azonban a teremtésvédelem jelentőségét tovább erősítették. Az Egri Főegyházmegye fenntartásában működő köznevelési és szakképző intézmények a 2019/2020-as tanévben e téren végzett munkájukat évkönyvben összegezték, mely most látott napvilágot – teremtésvédelmi okok miatt – elektronikus formában.

*

A következő teremtésvédelmi program március 28-án, hétfőn 10 órától lesz. Ternyák Csaba érsek a karácsondi Gönczy Pál Katolikus Általános Iskola közel kétszáz tanulójának jelenlétében, Balog Gyula plébános, Barta Márton és Thiago Costa káplánok, Nagy Sándorné iskolaigazgató, Földi Csaba polgármester közreműködésével a karácsondi római katolikus plébánia udvarán cseresznye- és más gyümölcsfákat ültetnek és bíznak a katolikus iskola tanulóira. Ezzel is kifejezve azt, hogy a lassan enyhülő világjárványt követő pusztító háború mellett és ellenére „az Élet szent okokból élni akar”. Hiszen aki fát ültet, az hosszú távra tervez. Aki fát ültet, bízik a holnapban, hisz a megmaradásban.

Forrás és fotó: Egri Főegyházmegye